

[பேரவைத் தலைவர்]

[2003 நவம்பர் 7]

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1. முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

பிற்பகல் 12-45

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்கச் (எண் 3) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 43/2003) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்" எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(ஆ) தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு, 2003

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்தல். 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை

2003 நவம்பர் 7]

[பேரவைத் தலைவர்]

சட்டமுன்வடிவு எண் 36/2003). திருவாளர்கள் எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன், வி.கே. லட்சுமணன், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், கு. பிச்சாண்டி ஆகியோர் இந்த அவசரச் சட்டத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானங்களைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அவர்களிலே ஒருவர் கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை முன்மொழியலாம்:

"4-7-2003 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 3/2003) இப்பேரவை நிராகரிக்கின்றது."

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"4-7-2003 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 3/2003) இப்பேரவை நிராகரிக்கின்றது."

என்கிற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மேற்படி சட்டமுன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் எனக் கோருவார். 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 36/2003). மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 36/2003) @ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்"

எனக் கோருகிறேன்.

@ 6-11-2003 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[2003 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதில் பேசக்கூடியவர்கள் கருக்கமாகப் பேசமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலிலேயே, இந்தச் சட்டம் தேவையில்லையென்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்து.

1981-ல் மத்திய அரசு 'ESMA' என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1985 ஆம் ஆண்டு மறுபடியும் அதை நீட்டித்தது. 1989 ஆம் ஆண்டு அந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று அதோடு கைவிடப்பட்டது. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை மறுபடியும் இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் 2002 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்து பிறகு இப்பொழுது 2003 ஆம் ஆண்டு அந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு amendment கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அரசு ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளாகப் போராடிப் பெற்ற சில சலுகைகளை, அடிப்படை உரிமைகளை இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் மூலமாக இழப்பது என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்காக என்று சில திட்டங்கள் அறிவிக்கின்றபோது, அதை எதிர்த்து அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்; கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆக எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது கோரிக்கை வைப்பதும், ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும்போது சிலவற்றை நிறைவேற்றுவதும், பொதுவாக ஒவ்வொரு அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் புதியதாக எந்தக் கோரிக்கையையும் வைக்கவில்லை. 5 அரசு ஆணைகளை இந்த அரசாங்கம் பிறப்பித்தது. அந்த அரசு ஆணைகளைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்தார்கள். பிறகு போராட்டங்கள் நடத்தினார்கள். இறுதியாக ஜூன் இறுதி வாரத்திலே முதலமைச்சரை சந்தித்து, அந்தக் கோரிக்கைப் பட்டியலை வைத்தார்கள். முதலமைச்சர் அதைப் பார்த்து பரிசீலிக்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் அதற்குப் பிறகு, அவர்களை வெளியே அனுப்பியதற்குப் பிறகு, பத்திரிகைகளிலே ஒரே ஒரு கோரிக்கை மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாகச் செய்தி வந்தது.

2003 நவம்பர் 7] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

அதைப் பார்த்தவுடன் அவர்கள் உள்ளபடியே வேதனைப்பட்டார்கள். ஏற்கெனவே ஏப்ரல் மாதம் 10 ஆம் தேதி ஒரு நாள் அடையாள வேலைநிறுத்தம் செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்ததற்குப் பிறகும் இந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு, எங்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் ஜூலை மாதம் 2 ஆம் தேதியிலிருந்து வேலைநிறுத்தம் செய்வோம்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதாவது அரசு ஊழியர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் என்றில்லாமல் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இதில் என்ன பாதிப்பு, என்னவென்பதை, அதைப்பற்றி விளக்கத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அதைத்தான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன பாதிப்பு வருகிறது என்று சொன்னால், இந்தச் சட்டத்தின்படி அவர்கள் ஒரு நாள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால்கூட, உடனடியாக dismiss செய்யக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தவுடனேயே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். நீதியரசர் தினகர் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கினார். உடனடியாக, அதாவது 30 ஆம் தேதி இரவே, 2 ஆம் தேதி வேலைநிறுத்தம் என்றால், 30 ஆம் தேதி இரவே தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை கைது செய்த காரணத்தால், அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வேலைநிறுத்தம், அதாவது அரசாங்க ஊழியர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் என்பது கொஞ்சம் வேகமானது. உடனடியாக கூப்பிட்டுப் பேசியிருந்தால்கூட அது தணிந்து இருக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக மூன்றாம் தேதி நாங்கள் வேலைக்கு வருகிறோம் என்று சொன்னவர்களையும் வேலைக்கு அனுமதிக்கவில்லை. நான்காம் தேதி வேலைக்கு வருகிறோம் என்று சொன்னவர்களையும் வேலைக்கு அனுமதிக்கவில்லை.

பிற்பகல் 12-50

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி பேசுகிறபோது ஒரே ஒரு சலுகையை மட்டும்தான் அரசு அறிவித்தது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைக்கு மாறான ஒன்று. காரணம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடன், அவர்கள் 27-6-2003 அன்று பேச்சுவார்த்தை

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2003 நவம்பர் 7]

மேற்கொண்டார்கள். அந்தப் பேச்சுவார்த்தைக்குப் பிறகு Dearness Allowance 4% from 1-7-2003, அது அறிவிக்கப்பட்டது. Payment in cash of 1% Dearness Allowance impounded from 1-10-2002 அதுவும் அறிவிக்கப்பட்டது. Payment of Death-cum-Retirement Gratuity fully in cash, அதுவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

Payment of arrears of pay and allowances for noon meal workers, முழுவதுமாக 1-6-1996-லிருந்து 31-8-1998 வரை அதுவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களால் அரசு ஊழியர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சில விளக்கங்களைச் சொல்கிறார். அதை நான் மறுக்கவில்லை. நான் சொல்ல வந்தது, 5 அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்ததைப் பொறுத்த அளவிலே ஒரே ஒரு ஆணையை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நிதி அமைச்சர் சொன்னதைப்போல் மற்ற ஆணைகளைக்கூட பிறப்பித்து இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு மிக முக்கியமானது அந்த ஐந்து அரசு ஆணைகள்தான். ஆனால் அதிலே அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டார்கள். அதற்குப்பிறகு உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். பிறகு Bench-க்குப் போனார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். அதிலே இலட்சக்கணக்கானவர்கள் ஈடுபட்டார்கள் என்கிறார்கள். இல்லை, இங்கு அனைவருமே வேலை செய்கிறார்கள். 6072 பேர்கூட கிடையாது. 5,729 பேர்தான் என்று நீதிமன்றத்தின் முன்னாலே நிறுத்தப்பட்டு அவர்கள் கோரிக்கைகளெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு இருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அந்த விவரங்களுக்குள்ளே போகவில்லை. ஆனால் இது தேவை இல்லாத ஒன்று. நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்கள், அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போக மாட்டோம்; அம்மா எங்களுக்கு நல்லதையே செய்வார் என்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர, யாரும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிராக குரல் கொடுக்கவில்லை. இப்படியிருந்தம்கூட அரசாங்க ஊழியர்கள் ஒருமாத காலத்திற்குள்ளாக அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றம் ஆணை பிறப்பித்து, மூன்று நீதிபதிகளை நியமிக்கச் சொல்லி, ஒரு மாதத்திலேயே அவர்களுடைய பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை. நான்கு மாதமாகிறது.

2003 நவம்பர் 7] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. அனேகமாக இந்த மாதத்திலே தீர்ப்பார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நான் இவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், பொதுவாக, இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நாளைக்கு என்ன ஆகும் என்றால் தனியார் நிறுவனங்களிலே பணி செய்யக் கூடியவர்களைக்கூட, இந்த அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அரசாங்க ஊழியர்களையே உள்ளே தள்ளக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தபோது எப்படி தனியார் நிறுவனங்களிலே பணி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அது Industrial Dispute Act-ஆக இருந்தாலும், எந்த Act-ஆக இருந்தாலும் அவர்கள் நாளையதினம் அதைக் கேள்வி கேட்டால் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்? ஆக இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து அரசு இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உச்ச நீதிமன்றத்திலேகூட நீதிபதி சொன்ன கருத்துக்கு சோலி சொராப்ஜி போன்றவர்களெல்லாம், அந்தக் கருத்து தவறானது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதமர் அவர்களேகூட, Labour Ministers முன்னாலே ஒரு விவாதம் நடைபெற்றபோது பொதுவான ஒரு கருத்து உருவாக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த அரசு இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தச் சட்டத்தின் 5-வது பிரிவுபடி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், அது கலைஞராக இருந்தாலும் அல்லது C.P.I.-யினுடைய தலைவர் திரு. நல்லக்கண்ணுவாக இருந்தாலும், C.P.M.-தலைவர் திரு. வரதராஜனாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் செயல் தலைவர் திரு. ஸ்விகேஸ் இளங்கோவனாக இருந்தாலும் இவர்கள் மீதெல்லாம்கூட வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள். யாரும் சிரிப்பதற்காக நான் எதையும் சொல்லவில்லை. வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள். வழக்கு போடுவதைப்பற்றி நான் இங்கே எந்தக் கருத்தும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இவர்களெல்லாம் சிறைச்சாலைகளைப் பார்க்காதவர்கள் அல்ல; அல்லது இப்படிப்பட்ட சட்டங்களையெல்லாம் சந்திக்காதவர்கள் அல்ல. அரசியல் கட்சிகளுக்கு இருக்கின்ற அடிப்படை உரிமை, ஒரு தொழிற்சங்கம் அல்லது தொழிலாளர்கள் போராடுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுப்பது என்பது அதைத் தாண்டுவதாக அர்த்தம் அல்ல. ஆனால் சட்டத்திலே 5-வது பிரிவில் என்ன சொல்கிறது என்றால், 'தூண்டினால் அல்லது பண உதவி

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [2003 நவம்பர் 7]

செய்தால் அவர்களுக்கு 3 ஆண்டு சிறைத் தண்டனை, 5 ஆயிரம் 'அபராதம்' என்றெல்லாம் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களை ஆதரித்து ஒரு கருத்து தெரிவிக்கிற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டம் அவர்கள்மீது பாயும் என்றால், நாளையதினம் அவர்களுக்காக வாதாடிய வக்கீல்மீதுகூட இந்தச் சட்டம் பாயுமோ என்ற ஒரு அச்சம் இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தேவையில்லாதது. இது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. அரசியல் தலைவர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகள் கண்டிக்கத்தக்கது என்பதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

பிற்பகல் 12-55

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர்கள், நீதிமன்றம்கூட நாங்கள் போகமாட்டோம்; இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கூறியதாகக் கூறினார். ஆனால், இதில் பிரச்சினை—உண்மையான பிரச்சினை—என்னவென்றால், இதில் தி.மு.க.-வினாடைய கொள்கை எப்படி இருந்தது என்பதுதான் முக்கியம் இதிலே. பேசுகிறபோது அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் திரு. கருணாநிதி அவர்கள், 22-6-2003 ஆம் நாளன்று ஒரு அறிக்கையை விட்டார். “அரசு ஊழியர்கள் குளியக்கூடாது; முட்டினால்தான் தப்ப முடியும்; ஒழுங்கு நடவடிக்கை என்ற பெயரால், அரசாங்கம் குட்டும்போது, அரசு ஊழியர்கள் குளிந்து கொடுக்கக்கூடாது; திரும்ப முட்டினால்தான் தற்காப்பு கிடைக்கும்; தப்பவும் முடியும்” என்று அவர்கள் எழுதிய பிறகுதான், அறிக்கை விட்ட பிறகுதான், இப்படித் தூண்டிவிட்ட பிறகுதான், பிரச்சினையே விஸ்வரூபம் எடுத்தது. அரசு ஊழியர்கள் இதற்கு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை.

அதைப்போலவே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது--அவர்கள் செல்லவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் பாரதப் பிரதமருக்கு, திரு. வாஜ்பாய் அவர்களுக்கு, திரு. கருணாநிதி ஒரு அஞ்சல் எழுதுகிறார். உச்ச நீதிமன்றத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று எழுதியதும் திரு. கருணாநிதிதான். சில அரசு ஊழியர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நாங்கள் போகமாட்டோம்;

2003 நவம்பர் 7] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அரசியல் கட்சிகளே தலையிடாதீர்கள் என்று வேண்டிக் கேட்டபோதிலும்கூட இந்தப் பிரச்சினையை அரசியல் பிரச்சினையாக்கி, எங்கள் கட்சிக்கு, இந்த ஆட்சிக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு உச்ச நீதிமன்றத்தில், தி.முக.-வைச் சேர்ந்த திரு. குப்புசாமி அவர்கள்தான் வழக்கையே தொடர்ந்தார். உச்ச நீதிமன்றத்தில், தி.முக. வழக்குத் தொடர்ந்தது. நாங்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு இந்த வழக்கை எடுத்துச் செல்லவில்லை. அரசு ஊழியர்களுக்கு, அரசாங்கத்தினுடைய நிதியாதாரம் சீரானவுடன், அரசு ஊழியர்களுடைய சலுகைகளெல்லாம் மீண்டும் தூப்படும் என்றுதான் அரசு ஊழியர்களின் பரிவுடன் தாயுள்ளத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி, மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் கூறியிருந்தார்கள். அரசு ஊழியர்களும் அதை அறிந்திருந்தார்கள். மைய அரசு, எந்த அளவிற்கு மாநில அரசுக்கு நிதியைத் தடுத்துவிட்டது என்பதையும் சொல்லி, நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபோது கணானா காலியாக இருந்தது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, நிதியாதாரத்தைப் பெருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை நாங்கள் எடுத்து வருகிறோம்; நிதியாதாரம் சீரான நிலைக்கு வந்தவுடன் கட்டாயம் உங்களது பிரச்சினைகளை நாங்கள் தீர்ப்போம், உங்கள் சலுகைகளைத் தருவோம் என்றுதான் மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆதாரங்களைக்கூட அவர்களிடம் காட்டினோம். எங்களிடம் ஒப்புக்கொண்டுதான் சென்றார்கள். ஆனால் இடைத் தேர்தல்கள் வந்தபோது, Political polarisation வேறு முறையில் தமிழகத்தில் அமைந்தபோது, நீங்கள் இதை அரசியல் பிரச்சினை ஆக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தீர்கள். முட்டச் சொல்லி சொன்னீர்கள், அரசு ஊழியர்களை, அரசை நோக்கி. அது மட்டுமல்ல. உங்களோடு மற்ற சில இயக்கங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டீர்கள். நீதிமன்றத்திற்கு நாங்கள் செல்லவே மாட்டோம் என்று அவர்கள்—ஊழியர்கள்—சொன்னார்கள். நாங்களும் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, இதிலே ஒரு பிரச்சினையை, சிக்கலை உருவாக்க என்றும் விரும்பியதில்லை. மாறாக, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு இந்த வழக்கை எடுத்துச் சென்றதும் நீங்கள்தான். உயர் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்றதும் நீங்கள்தான். இப்படி உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, ஊழியர்களுக்குப் பாதகமான, அரசு ஊழியர்களுக்கு பாதகமான ஒரு தீர்ப்பை, ஏதோ எங்கள் ஆட்சிக்கு, எங்கள் அம்மாவுக்குத் தொல்லை தருவதாக நினைத்துக்கொண்டு, நீங்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற அனைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கும், அனைத்து உழைக்கும் மக்களுக்கும், அவர்கள் தலையிலே குட்டிவிட்டீர்கள். பாதகத்தை உருவாக்கிவிட்டீர்கள். நீங்கள்தான் அதற்குக் காரணம். மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[2003 நவம்பர் 7]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, கலைஞர் அவர்கள் எழுதியதைப் பற்றி சொன்னார்கள். கலைஞர் எந்த ஆட்சியிலேயும்—இப்போது எழுதவில்லை; அவர் ஆளுங்கட்சியாக இருந்தபோதுகூட, தொழிலாளர்கள், அந்தப் போராட்ட உணர்வை விட்டுவிடக் கூடாது; அது மங்கிவிடக் கூடாது என்ற அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். உச்ச நீதிமன்றத்திலே (குறுக்கீடு) நான் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மன்னிக்கவும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே—

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: நான் சொல்லிவிடுகிறேன்—(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: 8th July 2003 அன்று, தி.மு.க.-வின் தலைவர் கருணாநிதி இதைப்பற்றி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு இந்த வழக்கை எடுத்துச் செல்லுவோமென்றும் தி.மு.க.-வினுடைய தலைவர் திரு. கருணாநிதி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். தி.முகவைச் சேர்ந்த திரு. குப்புசாமி அவர்கள்தான் உச்ச நீதிமன்றத்திலே இந்த வழக்கையும் தொடர்ந்திருக்கிறார். (குறுக்கீடு)

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. குப்புசாமி மட்டும் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போகாமல் இருந்திருந்தால், இந்த நேரம் அரசு ஊழியர்களின் இல்லங்கள் இருளடைந்திருக்கும். அவர்கள் இல்லங்களிலே விளக்கு ஏற்றி வைத்த பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உண்டு என்றால், இதை ஆயிரம் முறை திருப்பித் திருப்பி அரசு ஊழியர்களுக்காக இதே குற்றத்தை தி.மு.க. செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. உங்கள் தண்டனையை, எது வந்தாலும் ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறது. காரணம், இது மக்கள் பிரச்சினை.

பிற்பகல் 1-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படியானால், சட்டத்தை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள்?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ...

***மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தி.மு.க.-வின் கொள்கை என்ன என்பதை

2003 நவம்பர் 7] [செல்வி, ஜெ ஜெயலலிதா]

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் இங்கே தெளிவாகத் தெரிவித்துவிட்டார். 12 இலட்சம் அரசு ஊழியர்கள்தான் மக்கள் என்று தி.மு.க. கருதுகிறது. இந்த 12 இலட்சம் அரசு ஊழியர்களை நம்பித்தான் அவர்கள் மக்களைப் புறக்கணித்தார்கள். அதனால்தான் மக்கள் தி.மு.க.-வினரை வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள் என்று எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உட்கார வைத்து இருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய உடலில் காயம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று கையைக் காட்டினால், பாவம், கை தானா இவருடைய உடல் என்று கேட்கிறார்கள். இந்த மக்களுடைய பிரிவிலே அரசு ஊழியர்களும் ஓர் அங்கம் என்பதுதான் நான் முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிற கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதுவல்ல காரணம். முக்கியமான காரணம், சென்ற தேர்தலிலே இந்த அரசு ஊழியர்களும் சேர்ந்து மாண்புமிகு அம்மா அவர்களுடைய ஆட்சியை அரியணைக்குக் கொண்டுவந்த ஆத்திரத்தில், எப்படியும் இந்த அரசு ஊழியர்களை உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பினால் பழி வாங்க வேண்டுமென்று நீங்கள் மறைமுகமாக சதித் திட்டம் செய்து அவர்கள் வயிற்றிலே அடித்துவிட்டீர்கள்; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தி.மு.க. அடித்துவிட்டது; அதுதான் உண்மை.

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: துரைமுருகன், கொஞ்சம் அவரைப் பேச விடுங்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஏதோ உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று திரர்விட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு ஊழியர்களுடைய வயிற்றிலே அடித்துவிட்டது, அடித்துவிட்டது என்கிறார் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள். உண்மையைச் சொல்கிறேன். உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மட்டும் குப்புசாமி அவர்கள் செல்லாமல் இருந்திருப்பார்களேயானால், இலட்சக்கணக்கானவர்கள் இன்னும் நடுத் தெருவிலேதான் நின்று

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [2003 நவம்பர் 7]

இருப்பார்களே தவிர, அவர்களுக்கு வேலையே கிடைத்து இருக்காது. நிதி அமைச்சர் சொல்கிறார்; நாங்கள் எந்த நீதிமன்றத்திற்கும் செல்லவில்லை என்று. நீதி அரசர் தினகரன் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பை எதிர்த்து உயர் நீதிமன்ற Bench-க்குப் போனது யார்? நாங்களா போனோம்? (குறுக்கீடு) அரசு போனது. (குறுக்கீடு) தயவுசெய்து நான் சொல்லிவிடுகிறேன். அரசு போனது. உயர் நீதிமன்றத்தின் Bench—அங்கே என்ன சொன்னார்கள் என்றால், அவர்களை Tribunal-க்குப் போங்கள் என்று சொன்னார்கள். இலட்சக்கணக்கான ஊழியர்கள் Tribunal-க்குப் போனால்—அங்கே ஒரு Member இருக்கிறாரோ, 2 Members இருக்கிறார்களோ, அது வேறு விவகாரம்—எந்தக் காலத்திலே இந்தப் பிரச்சினை தீர்வது? உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கும் நிவாரணம் கிடைத்து, இப்போது ஐயாயிரத்து எழுநூற்றுச் சில்லரை அரசு ஊழியர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், அதற்கே மூன்று நிதிபதிகள் உட்கார்ந்துகொண்டு விசாரித்து 4 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன என்று சொன்னால், பல்லாயிரக்கணக்கான அரசு ஊழியர்களுக்கு தி.மு.க. உச்ச நீதிமன்றம் செல்லாமல் இருந்திருந்தால், அவர்களுடைய எதிர்காலம் என்னவாகி இருக்கும்? எத்தனை பேர் இறந்திருப்பார்கள்; எத்தனை பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள்? அவற்றையெல்லாம் மனிதாபிமானத்தோடு எண்ணிப்பார்த்து, நான் இந்த அரசுக்குச் சொல்வது ஒரு யோசனைதான். அவரே சொல்கிறார், அரசாங்க ஊழியர்கள் எல்லாம் உங்களுக்கு வாக்களித்தார்கள் என்று. அப்படியிருந்தால் நாங்கள் அவர்களுக்காக பரிந்து பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எங்களுக்கு அரசு ஊழியர்கள் ஓட்டுப் போடுகிறார்களா, இல்லையா என்பதல்ல; அவர்கள் நிரந்தரமானவர்கள், நாமெல்லாம் தற்காலிகமானவர்கள். இன்று நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கலாம்; நாங்கள் நாளைக்கு வரலாம்; வேறு ஒருவர் ஆட்சிக்கு வரலாம். ஆனால் அரசு ஊழியர்கள் என்பவர்கள் நிரந்தரமானவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை தவிக்கவிடுவது, கண்ணீர்விடச் செய்வது, அவர்களை அலைக்கழிப்பது நல்லதல்ல. எனவே இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையில்லை; அழைத்துப் பேசுங்கள்; பிரச்சினை தீரும் என்பதுதான் என்னுடைய யோசனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. சிவசாமி.

திரு. சி. சிவசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் அம்மா அவர்களின் பொற்பாதங்களைப்

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. சி. சிவசாமி]

பணிந்து இந்தச் சட்டமுன்வடிவின்மீது எனது கருத்துகளை பதிய வைக்க விரும்புகிறேன். அரசு ஊழியர்களின் strike-கினால் எந்த அளவிற்கு பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், சகோதரிகள் எல்லாம் பிரசவ வேதனை என்று மருத்துவமனைக்குச் செல்கின்றபோது, அங்கே மருத்துவமனையிலே ஊழியர்கள் strike என்றால், அந்த பிரசவத்திற்காகச் சென்ற தாயின் நிலை என்ன? அந்தத் தாயின் வயிற்றிலே இருக்கின்ற சேயின் நிலை என்ன? அந்தத் தாய்க்கும் சேய்க்கும் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய மருத்துவர்கள், மருத்துவமனையிலே போராட்டத்திலே ஈடுபட்டால், அவர் நிலை எப்படி இருக்கும்? அதன் பாதிப்பு எப்படி இருக்கும் என்பதை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகின்றேன்.

பிற்பகல் 1-05

அதேபோல பள்ளியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் மாணவர்கள். இப்போது plus 2 படிக்கிற மாணவர்கள் எல்லாம் அந்தத் தேர்வு எழுத வேண்டிய கட்டத்தில், ஆசிரியர்கள் strike என்கின்ற காரணத்தாலே பல நாட்கள் பள்ளிகள் மூடிக் கிடந்தால் அவர்கள் படிப்பு பாதிக்கப்பட்டு குறைவான மதிப்பெண்களைப் பெறுகின்றபோது அவர்கள் Engineer-களாக, Doctor-களாக, I.A.S.-அதிகாரிகளாக வரவேண்டுமென்று கனவு கண்டு படித்துக் கொண்டிருந்த அந்த மாணவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்க்கை எங்கே செல்லும் என்பதையும் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஏற்றுமதித் தொழில் செய்கின்ற, உள்நாட்டிலே வணிகம் செய்கின்ற அந்தத் தொழில் அதிபர்கள் எல்லாம், தங்கள் சரக்குகளை எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் அனுப்பி, தனது முதலீட்டிற்கு வட்டியும் சேர்த்து, அசலையும் சேர்த்து ஒரு இலாபத்தை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக தொழில் முனைகின்றவர்கள் எல்லாம், strike என்று ஏற்பட்டால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய இழப்பு யாருக்கு என்பதையும் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆக strike-ஆல் இப்படி எண்ணற்ற பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்துகளை இந்த மன்றத்திலே நான் பதிய வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. சிவசாமி]

[2003 நவம்பர் 7]

இந்த நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, உழைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசு ஊழியர்களைக் காட்டிலும், இன்றைக்கு வாழ்க்கையிலே வசதி வாய்ப்புகளிலே குறைந்தவர்கள் பலகோடி பேர் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கல்லூரியிலே பேராசிரியர் ஒருவர் பணியாற்றுகிறார். அங்கே திடீரென்று leave vacancy-யாகவோ அல்லது பெற்றோர்—ஆசிரியர் கழகத்தின் மூலமாகவோ தற்காலிகமாக அங்கே பேராசிரியராக ஒருவர் நியமிக்கப்படுகிறார். அங்கே ஏற்கெனவே பணியாற்றுகிற பேராசிரியருக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம்; P.T.A. மூலமாக நியமிக்கப்படுகிற பேராசிரியருக்கு, தனியார் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகிற பேராசிரியருக்கு 3,500 ரூபாய் சம்பளம். நான் எதற்கு பேராசிரியருக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று கேட்கவில்லை. 3,500 ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு அந்தக் கல்லூரியிலே பணியாற்றுகிறாரே அந்தப் பேராசிரியரை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இன்றைக்கு, M.A., M.Sc., M.B.A. படித்துவிட்டு எங்கள் ஊரிலே பணியன் கம்பெனியிலே ரூ.2,000 சம்பளத்திற்கும், ரூ.2,500 சம்பளத்திற்கும் வேலைக்காக தமிழகத்தினுடைய பல மாவட்டங்களிலிருந்து வந்து பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களே அந்தப் படித்த பட்டதாரிகளினுடைய நிலையை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். இன்றைக்கு அரசு ஊழியர்களாக அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. ஒட்டுமொத்த ஜனத்தொகையில் 2 சதவிகித மக்களுக்கே அரசு ஊழியர்களாக பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. மீதியிருக்கிற 98 சதவிகித மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று, இந்த மன்றத்திலே எதிர் அணியிலே அமர்ந்து கொண்டிருக்கிற ஊர்ப்பினர்களை நெஞ்சைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது அரசு ஊழியர்களாக பணியாற்றுகிறவர்களை நான் குற்றம் சுமத்தவில்லை. வாரத்திலே 7 நாட்கள்; சனி, ஞாயிறு leave வருடத்திற்கு 52 வாரங்கள்; வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் விடுமுறை. 104 நாட்கள் சனி, ஞாயிறிலே போச்சு. மீதி அரசு விடுமுறை. Medical leave, C.L. என்று ஒட்டுமொத்தமாக கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கிறபோது இவர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு 150 மணி நேரம் பணியாற்றுகிறார்கள். 12

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. சி. சிவசாமி]

கடையிலே ஒருவர் காலையிலே 4 மணிக்கு எழுந்திருந்தால், இரவு 12 மணி வரைக்கும் பணியாற்றுகிறார். 16 மணி நேரம், மாதத்திலே 25 நாட்கள் என்றால், 300 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார். 300 மணி நேரம் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிக்கு 1500 ரூபாய் சம்பளம். 150 மணிநேரம் வேலை செய்கின்றவருக்கு ரூ.10,000/-க்கும் மேற்பட்ட சம்பளம். அவர்கள் அதிக சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று நான் பொறாமைப்படவில்லை. குறைவான சம்பளத்திற்காக கஷ்டப்படுகிறார்களே என்று கீழே இருக்கிறவர்களுடைய கருத்தை இங்கே நான் நினைவுகூற விரும்புகிறேன்.

இப்போது இலட்சக்கணக்கானவர்கள் படித்துவிட்டு, பல்வேறு மேல்நிலைப் படிப்புகளையெல்லாம், பட்டப் படிப்புகளையெல்லாம் படித்துவிட்டு தனக்கு அரசு உத்தியோகம் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்று எண்ணக் கனவுகளிலே ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்தப் படித்த பட்டதாரிகளுடைய வேலையற்ற நிலையை எண்ணி, இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நாங்கள்கூட போன வாரம் ஒரு function-க்குப் போய் இருந்தோம். ஒரு கல்யாண வீட்டிலே ஒரு பெரியவர் சொன்னார். என்னப்பா இது, நானும் திருப்பூரிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு bus-ல் செல்கிறேன். எனக்கும் 15 ரூபாய் ticket, என்கூட வருகிறாரே ஓர் அரசு ஊழியர் அவருக்கும் 15 ரூபாய் ticket. நான் தோட்டத்து வேலைக்குப் போனால் 30 ரூபாய் கூலி. 30 ரூபாய் கூலி வாங்குகிற நான் Bus Conductor-இடம் சென்று 5 ரூபாய் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், என்னைக் கொண்டுபோய் கோயம்புத்தூரில் விடுவாரா? அவர் கேட்கிறார்.

பிற்பகல் 1-10

பக்கத்திலே இருக்கிற டீ கடைக்குப் போகிறார்கள். ஒரு டீ வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அரசு ஊழியர் போய் டீ குடித்தால் ஐந்து ரூபாய்தான். பணியன் கம்பெனியிலே இருக்கிற தொழிலாளி போய் 50 கூசு குறைத்துக்கொடுத்தால் டீ கொடுப்பார்களா? கொடுக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கும் அந்த டீ ஐந்து ரூபாய்தான். ஏன் சினிமா கொட்டகையில் ஒரு ticket வாங்கப் போனால் பத்து ரூபாய் ஒரு ticket. அரசு ஊழியருக்கும் பத்து ரூபாய். ஏன் நம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் துரைமுருகன் அவர்கள் சென்றாலும்கூட பத்து ரூபாய். சாதாரணமாக காலனியில் இருக்கிற ஒருவர் 30 ரூபாய் சம்பளம்தான் என்று சொல்லி 3 ரூபாய்

[திரு. சி. சிவசாமி]

[2003 நவம்பர் 7]

கொடுத்தால் ticket கொடுப்பார்களா? கொடுக்கமாட்டார்கள். குடிக்கிற டியிலிருந்து, போகிற Bus சட்டணத்திலிருந்து, அரிசி, துணிமணி என மனிதனுடைய அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எந்தப் பொருளைக் கொள்முதல் செய்வதாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் ஒரே rate தான். அதிலே ஏதாவது குறைத்துக் கொடுத்துவிடுகிறார்களா நாட்டிலே. ஆக ஓர் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய, உயர்ந்த நிலையிலே இன்றைக்கு நல்ல வசதியாக இருக்கக்கூடியவர்களைவிட அந்த வசதி வாய்ப்பு இல்லாத 98 சதவிகித மக்களின் நிலையை கவனத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம், அடுத்து வரக்கூடிய தேர்தலுக்காக ஆசிரியர்கள் ஓட்டுப் போடமாட்டார்களா, அரசு ஊழியர்கள் ஓட்டு போடமாட்டார்களா என்பதற்காக, இவர்கள் போராட்டத்திற்கு அவர்கள் support பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஐயோ பாவம், அரசு ஊழியர்கள் அல்லாமல் 6½ கோடி ஜனங்களில் 98 சதவிகிதம் கிட்டத்தட்ட 6 கோடிக்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப் பற்றி சிந்திக்க இவர்களுக்கு நேரமே இல்லை.

இப்போது நாட்டிலே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், எந்த ஊருக்குப் போனாலும் பொதுமக்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துகள் எல்லாம், என்ன தெரியுமா? எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் எங்களை எல்லாம் மறந்துவிட்டார்கள், அடுத்த தேர்தலில் அரசு ஊழியர்கள் ஓட்டுப் போடுவார்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்குத்தான் வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள், எங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அம்மா அவர்கள் அடுத்த தலைமுறையைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி). ஆகவே தமிழகத்தை ஆளுகின்ற தகுதி மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்திலே இந்தியாவை ஆளுகின்ற தகுதி படைத்தவர் புரட்சித் தலைவி என்று, நாங்கள் மட்டும் அல்ல, இந்த நாடு போற்றுகின்றது, நாட்டில் உள்ள மக்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டினுடைய உச்ச நீதிமன்றம், அரசு ஊழியர்களுடைய போராட்டத்தினுடைய நிலைப்பாடுகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் செயல்பாட்டைப்

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. சி. சிவசாமி]

பாராட்டியிருக்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டமுன்வடிவு என்பது, உண்மையிலேயே உரிய காலகட்டத்தில் கொண்டுவரப்படவேண்டிய ஒரு திருத்தம். எதிர்காலத்திலே தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, எதிர்கால இந்தியாவுக்கே ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய ஓர் அருமையான சட்டமுன்வடிவை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அம்மா அவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டமுன்வடிவை, மனதார வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகள் பேணி வருதல் சட்டத்திற்கு ஜூலை மாதம் 4 ஆம் தேதி திருத்தமாக ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அவசரச் சட்டத்தினுடைய Section 1 பிரிவு 2, 2003 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 23 ஆம் நாளன்று நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டு இருப்பதாக கொள்ளப்படுகிறது என்று சொல்கிறது. ஆக முன்தேதியிட்டு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை விளக்கி ஒரு குறிப்பு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது சட்டத் துறைச் செயலாளர் பெயரில். ஏனென்றால் ஆளுநர் ஒரு குறிப்பு கொடுக்க முடியாது. அந்தச் சட்டத்திலே சேராத ஒரு குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் சட்டப் பிரிவு 3-ன்கீழ் ஓர் அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்ட பிறகும், அதிலே பகிரங்கமாக மீறும் வகையில், செயல்படும் ஊழியர்களுக்கு எதிராக, உறுதியான நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தெளிவாக எதுவும் 2002 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் கோரப்படவில்லை என்றும், பிரிவு 4-ன்கீழ் வழக்கு போடுவதைத் தவிர இத்தகைய அத்துமீறிய நபர்களுக்கு defiant persons எதிராக அவருடைய பணி நிலை பாதிக்கும் வகையில் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வழிவகை இல்லாததாலும், இந்தத் திருத்தச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்று கோரப்பட்டு இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தில் உள்ள ஏழாவது செக்ஷனை எடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கை என்கிற தலைப்பில் கீழ்க்காணும் பிரிவு கொண்டு வரப்படுகிறது:

Section 2 in the Ordinance-ஒழுங்கு நடவடிக்கை என்கிற தலைப்பில் பணி விதிகளில் எப்படி குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தாலும், அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் அத்தியாவசியப் பணி என்று

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2003 நவம்பர் 7]

அறிவிக்கப்பட்டு பணியில் இருப்பவர் எவரும் பணிக்கு வராமல் இருக்கக்கூடாது; எப்போதும்போல் பணிக்கு வந்து தன்னுடைய நியமன அதிகாரியிடம், அலுவலகத்திற்கு வந்திருப்பது பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு தெரிவிக்காவிட்டால் தவறான நடத்தையில், misconduct-ல், ஈடுபட்டதாக ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார் என்றே எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதன்படி அவர் வேலைநிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டார் என்று முடிவு கட்டி, பணி நீக்கம் செய்ய, பணி நீக்கம், பணி முறிவு கொடுக்கவோ நியமன அதிகாரிக்கு அதிகாரம் உண்டு என்றும் கூறுகிறது. அவ்வாறு பணி நீக்கம் செய்வதற்கு முன்னர் விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை என்பதும் தெளிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பணி நீக்கம் போன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்தும் தனித்தனியாக கடிதங்களை அனுப்ப வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, பணியாற்றும் அலுவலகத்தில், அறிவிப்புப் பலகையில் ஒட்டிவிட்டாலே போதுமானது என்றும் இந்த அவசரச் சட்டம் கூறுகிறது.

பிற்பகல் 1-15

அரசுப் பணியாளர் நடத்தை விதிகள் காலத்தில் முந்தியவை. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலே கொண்டுவரப்பட்டவை. ஆனால் நாட்டு விடுதலைக்குப் பிறகு புதிய அரசமைப்புச் சட்டம் 1950 ஜனவரி 26-ல் அமலுக்கு வந்து விடுகிறது. அதுதான் நமக்கு அடிப்படை உரிமைகளை வழங்குகிறது. அரசு ஊழியர் குறித்த பிரிவு 311. இந்த 311, இன்னும் பல Articles இதிலே வருகின்றன. உதாரணமாக Art. 20(1), 254, 255 and 14 போன்றவை அதிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவை எதையுமே கருத்திலே கொண்டதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசமைப்புச் சட்டத்தோடு பொருந்தி வராத எந்தச் சட்டமும், விதிமுறைகளும் செல்லத்தக்கவையல்ல. திருத்தச் சட்டத்தில் நடத்தை விதிமுறைகளைப்பற்றித்தான் Notwithstanding anything contained in the Government Services Conduct Rules என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அரசமைப்புச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. எனவே இந்த அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளின் பெரும்பாலான விதிகளுக்கு இந்த அவசரச் சட்டம் முரணாகவும், எதிர்மறையாகவும் இருக்கிறது.

உதாரணமாக Art. 311(2). 'ஆட்சேபனைக்குரிய முறையில் நடத்தை இருந்தாலும்கூட அவரைப் பணி நீக்கம் செய்ய முடியாது. செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அவருக்கு விசாரணை இருக்கவேண்டும்,

2003 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்' என்று Article 31(2) தெளிவாகச் சொல்கிறது. அதேபோல வழங்கப்படுகிற தண்டனையை நம் இஷ்டத்திற்குக் கொடுக்க முடியாது.

It must be proportionate to the gravity of misconduct or offence. அவருடைய செயல் எந்த அளவுக்குத் தவறான நடத்தையோ அல்லது எந்த அளவுக்கு குற்றம் என்று கருதப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் தண்டனை கொடுக்க முடியுமே தவிர, அதற்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாது. இதை எப்படிச் செய்ய முடியும்? விசாரணை நடந்தால், விசாரணையில் கொடுக்கப்படுகிற சாட்சியங்களைக் கொண்டு அந்த Enquiry Committee, அதை முடிவு செய்ய முடியுமே தவிர, மற்றபடி முடிவு செய்ய முடியாது. ஆனால் விசாரணை இல்லாமல் பணி நீக்கம் செய்ய முடியாதா என்று கேட்கலாம். நியாயமான கேள்வி. அதற்கும் Art. 31-ல் இடம் இருக்கிறது. என்ன இடம் என்று சொன்னால், ஓர் அரசு ஊழியருடைய செய்கை, நடத்தை, அதன் மூலமாக அவருக்கு Court தண்டனை வழங்குமானால் அவரைப் பணி நீக்கம் செய்யலாம்; தவறில்லை. அதேபோல அவருடைய நியமன அதிகாரி இந்த வழக்கில் சாதாரணமாகப் பின்பற்றப்படுகிற நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவது சாத்தியமில்லை, எனவே அவரைப் பணி நீக்கம் செய்கிறேன் என்று அவர் சொன்னால் செய்யலாம். சொல்லவில்லை. ஆனால் எழுத்து வடிவில் அதற்கான காரணத்தை அவர் பதிவு செய்து, அப்புறம்தான் அவரைப் பணி நீக்கம் செய்ய முடியுமே தவிர, எழுத்து வடிவில் அல்லாமல் அவரைப் பணி நீக்கம் செய்ய முடியாது.

(3) When the security of the State is involved. நாட்டினுடைய, மாநிலத்தினுடைய பாதுகாப்புப் பிரச்சினை வருகின்ற நேரத்தில் நிச்சயமாக அவரைப் பணி நீக்கம் செய்யலாம். Then the concerned Govt. employee need not be given the benefit of Art. 31(2) என்று 31(2)-31-லேயே இருக்கிறது. Secret document ஏதாவது இருந்தால், அந்த மாதிரி விஷயங்கள் ஏதாவது இருந்தால் தவிர, மற்றபடி செய்ய முடியாது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மூன்றும் இங்கே பொருந்தாது. இது ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட முடிவாக இருக்கிறதே தவிர, இந்த முடிவிற்கு என்ன நியாயம் கற்பிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவே இல்லை. தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், சட்ட விரோத வேலைநிறுத்தம்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2003 நவம்பர் 7]

என்றால் பணி நீக்கம் செய்யலாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் அதற்காகவே பணி நீக்கம் செய்ய, அரசமைப்புச் சட்டம் வழங்கிய உரிமைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் செய்ய முடியுமே தவிர, நீங்கலாகச் செய்ய முடியாது. Art.31(2)-க்கு நேரடியாக மாநில அரசு ஊழியராக இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசு ஊழியராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு Art.31-தான் பொருந்தும். அந்த Art.31-ன்படி நிச்சயமாக நீங்கள் விசாரணை நடத்தித்தான்—pre-decisional hearing, நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்பாக விசாரணை நடத்த வேண்டும்—விசாரணையின்போது தரப்பட்ட சாட்சியத்தின் அடிப்படையில்தான் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டுமே தவிர, நாமாகவே ஒரு தண்டனையை நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. Right to pre-decisional hearing. செய்த தவறுக்குத் தகுந்த தண்டனை இவையெல்லாம் அதிலே தெளிவாக இருக்கிறது. இந்த உரிமைகளை மறுக்க முடியாது.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இதிலே தண்டனையை திடீரென்று அதிகரிக்கிறீர்கள். அதுமட்டுமல்ல. அவர் ஒரு செயலில் ஈடுபட்டார் என்றால் அந்தச் செயல்புரிந்த நாள், அது தண்டனைக்குரியது இல்லை என்று சொன்னால், நாம் திடீரென்று தண்டிக்க முடியாது. உதாரணமாக Art.20 Clause (1)...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன விவரம் என்று மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: ஒன்றும் இல்லை. ஒரே ஒரு விஷயம். Article-ஐ மட்டும்தான் படிக்கிறேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

பிற்பகல் 1-20

“No person shall be convicted of any offence except for violation of the law in force at the time of the commission of the act charged as an offence, nor be subjected to a penalty greater than that which might have been inflicted under the law in force at the time of the commission of the offence.” அவர் செயல்புரிந்த நாள் குற்றமாகக் கருதப்பட்டிருந்தால் ஒழிய, சட்டப்படி குற்றமாக இருந்தாலொழிய, புதிய சட்டத்தின் மூலமாக அதைக் குற்றம் என்று சொல்லி,—ஏனென்றால் ஏப்ரல் மாதம் 23 ஆம் தேதி பின்தேதியிட்டு அறிவிக்கிறீர்கள்.—இதைச் செய்யவே கூடாது என்று மிகத் தெளிவாக prohibition against retrospective criminal law என்று மிகத் தெளிவாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2003 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

A Sovereign Legislature has a power to enact prospective as well as retrospective laws. But the present Article sets two limitations for the law making power of every Legislative Authority in India as regards criminal legislation. It prohibits making of Ex-post-facto criminal law that is making an act a crime for the first time and then making the law retrospective. The infliction of a penalty greater than that which might have been inflicted under the law which was in force, when the act was committed. The Prohibition of the clause is not merely against the passing of such retrospective law, but also against conviction under such law. அதாவது அந்த காலகட்டத்தில் அதற்கு என்ன தண்டனை வழங்கப்படலாம் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறதோ அந்தத் தண்டனையதான் வழங்க முடியுமே தவிர, புதிதாக எந்தத் தண்டனையும், அதிகமான தண்டனையும் வழங்க முடியாது என்று மிகத் தெளிவாக இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல, Article-ஐக்கூட நான் படிக்கவில்லை. நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அத்தியாவசியப் பணிகள் குறித்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, ஏற்கெனவே மத்திய அரசு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு அந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறது. அமலில் இருக்கிற சட்டத்திற்கு எதிராக நாம் சட்டம் கொண்டுவர முடியுமா என்றால், கொண்டுவரலாம். எப்போது கொண்டு வரலாம்? இதிலே எதிர்மறையாக ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இதற்கு எதிர்மறையாக எதுவும் இல்லாமல் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரலாம். அதுமட்டுமல்ல. அதுபோன்ற ஒரு Concurrent field-ல் இருக்கிற விஷயங்களில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் ஜனாதிபதியினுடைய ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும். ஜனாதிபதியினுடைய ஒப்புதலைப் பெற்றால்தான் அது சட்டமாக மாறும். இல்லையென்றால் சட்டமாக ஆகாது. உதாரணமாக இங்கே இந்தச் சட்டம் தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகள் பேணிவருதல் சட்டம் சென்ற ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் தேதியன்று நிறைவேற்றினோம். அந்தச் சட்டத்திற்கு சென்ற ஆண்டு 24-9-2002 அன்று ஜனாதிபதியின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவசரச் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் பெறப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் இப்போது கூறியது உண்மைதான். The Essential Services Maintenance Bill-க்கு ஜனாதிபதியினுடைய அனுமதி பெறப்பட்டது.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா] [2003 நவம்பர் 7]

ஆனால் இந்த Ordinance-க்கு பெறப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று விளக்க விரும்புகிறேன். Tamil Nadu Essential Services Maintenance Bill என்பது, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில், 10-5-2002 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கு ஜனாதிபதி 24 செப்டம்பர் 2002 அன்று அனுமதி வழங்கினார். இந்தச் சட்டம் Tamil Nadu Act 36 of 2002 என்று தமிழ்நாடு அரசு Gazette-ல் 1 அக்டோபர் 2002 அன்று வெளியிடப்பட்டது. இதற்கு ஜனாதிபதியின் அனுமதி ஏன் பெறப்பட்டது என்றால் இந்தச் சட்டத்தில் clause 8 என்பது Industrial Disputes Act, 1947 என்னும் சட்டத்திற்கு முரணானது; எதிரானது என்று ஒரு கருத்து நிலவியதால் ஜனாதிபதியின் அனுமதி தேவைப்பட்டது. ஆகவே ஜனாதிபதியின் அனுமதியைப் பெற்ற பிறகு இது தமிழக அரசு Gazette-ல் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த Ordinance-ஐப் பொறுத்தவரை 4-7-2003 அன்று Tamil Nadu Essential Services Maintenance Act 2002-ஐ amend செய்து, ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டம் என்னும் Ordinance வெறும் அரசு ஊழியர்களை மட்டுமே பொறுத்தது. இதர துறைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதால் சட்ட நிபுணர்களின் கருத்தைப் பெற்று, Advocate-General, Law Department இவர்களின் கருத்தையும் பெற்று இதற்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் தேவையில்லை என்று சட்ட நிபுணர்கள் கருத்து தெரிவித்ததால் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெறப்படவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

திரு. எஸ்.ஆர்.பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலச் சட்டத்திற்கு ஜனாதிபதியிடம் அனுமதி பெறப்பட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். எந்த மூலச் சட்டத்திற்கு ஜனாதிபதியின் அனுமதி பெற்றீர்களோ, அதே மூலச் சட்டத்தைத் திருத்துகின்ற நேரத்தில் ஜனாதிபதியினுடைய அங்கீகாரம் பெற வேண்டும் என்பதுதான் 254. அந்த 254 மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது:

“If any provision of a law made by the Legislature of a State is repugnant to any provision of a law made by Parliament which Parliament is competent to enact, or to any provision of an existing law with respect to one of the matters enumerated in the Concurrent List, then, subject to the provisions of clause (2) the law made by Parliament, whether passed before or after the law made by

2003 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

the Legislature of such State, or as the case may be, the existing law, shall prevail and the law made by the Legislature of the State shall, to the extent of the repugnancy, be void.

Where a law made by the Legislature of a State with respect to one of the matters enumerated in the Concurrent List contains any provision repugnant to the provisions of an earlier law made by Parliament or an existing law with respect to that matter, then, the law so made by the Legislature of such State shall, if it has been reserved for the consideration of the President and has received his assent, prevail in that State.

Provided that nothing in this clause shall prevent Parliament from....

அது வேறு. அது சம்பந்தம் இல்லை. அப்படி வாங்கவில்லை என்றால்கூட, அதே அரசியல் சட்டத்திலே பிற்பகுதியிலே சொல்லியிருக்கிறது. 255-லே என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால் Subsequent-ஆக நீங்கள் வாங்கலாம். No act of Parliament or of the Legislature of a State and no provision in any such Act, shall be invalid by reason only that some recommendation of previous sanction required by this Constitution was not given, if assent to that Act was given—

(a) where the recommendation required was that of the Governor, either by the Governor or by the President;

(b) where the recommendation required was that of the Rajpramukh, either by the Rajpramukh or by the President;

(c) where the recommendation of previous sanction required was that of the President, by the President; முன்பு வாங்கியிருந்தால்....

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மேலும் விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். Original-ஆக 2002-ல் கொண்டு வந்த இந்தச் சட்டத்திற்கே strictly speaking சட்ட நிபுணர்களின் கருத்துப்படி ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் அதற்கே தேவையில்லை என்பதுதான் சட்ட நிபுணர்களின் கருத்து. ஆனால் அன்றையதினம் ஒரு கருத்து நிலவியது.

This Act which has an over-riding effect over other laws may be considered repugnant to the provisions of the Industrial Disputes Act, 1947. ஆகவே ஒரு

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 நவம்பர் 7]

சாரார் இது ஒருகால் Industrial Disputes Act, 1947 என்னும் Act-ன் ஷரத்துகளுக்கு முரணானதாக இருக்கலாம் என்று சிலர் கருதியதால், இது ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்டது. Strictly speaking ஜனாதிபதிக்கு அந்தச் சட்டத்தையே அனுப்பியிருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அனுப்பிவிட்டார்கள். ஜனாதிபதியும் அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டார். ஆனால் இந்த Ordinance, அவசரச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இதர பிரிவுகளைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

Industrial Disputes Act-க்கும் அதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. இது வெறும் அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட Ordinance ஆகும். ஆகவே Advocate-General, நம்முடைய Law Department இன்னும் வேறு சட்ட நிபுணர்களின், Experts-ன், Legal Experts-ன் கருத்துகளை அறிந்து, இதற்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் தேவையில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்ததால்தான், அவர்கள் அறிவுறுத்தியதால்தான் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெறப்படவில்லை என்கிறேன்.

மேலும் சில தொழிற்சங்கங்கள் உயர் நீதிமன்றத்திலும் உச்ச நீதிமன்றத்திலும் இந்த Tamil Nadu Essential Services Maintenance Act, 2002 என்ற சட்டத்தையும், 4-7-2003 அன்று வெளியிடப்பட்ட அந்த அவசரச் சட்டத்தையும்—Ordinance-ஐயும், challenge செய்து Court-க்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் The High Court and the Supreme Court have not questioned the validity of the Act and the Ordinance; on the contrary the Supreme Court has lauded the action of the State Government. உயர் நீதிமன்றமும் சரி, உச்ச நீதிமன்றமும் சரி, இந்தச் சட்டத்தையும் இந்த அவசரச் சட்டத்தையும் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லவில்லை. மாறாக, உச்ச நீதிமன்றம் தமிழக அரசு எடுத்த நடவடிக்கையைப் பாராட்டியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவருடைய மொழியிலே சொல்லப் போனால், சற்றுமுன் வந்த செய்தி.

“LAW

SUPREME COURT strikes—Apex Court agrees to reconsider its orders for banning strike. (Thumping of desks)—New Delhi, November 7,

2003 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ். ஆர். பாலகப்பிரமணியன்]

Supreme Court today agrees to reconsider its earlier decision banning strikes by Government employees."

Intervening in a petition filed by Trade Union Activist Potlur Nageswara Rao, Attorney-General Soli Sorabjee contended that there could not be a blanket ban on strikes. ஆகவே மத்திய அரசாங்கமும் அதை முடியாது என்று சொல்கிறது. உச்ச நீதிமன்றமும்....

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆங்கிலத்தில் ஒன்றை வாசிக்கும்போது அதைச் சரியாக மொழிபெயர்த்துச் சொல்லவேண்டும். 'Supreme Court has only agreed to reconsider'. மறுபரிசீலனை செய்யத்தான் உச்ச நீதிமன்றம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, இன்னும் தீர்ப்பு வழங்கவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: அந்த வழக்கிலே கூட அவர்கள் இறுதியான தீர்ப்பு வழங்கவில்லை. It is just an expression of opinion; it is not even obiter dicta; it is not even obiter dicta.

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: அந்த வழக்கிலே அவர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பு obiter dicta கூட அல்ல அது வெறும் expression of opinion. அது எந்த அளவிற்கு எடுபடும், எந்த அளவிற்கு நியாயம், எந்த அளவிற்கு முறை என்றால் சோலி சொராபஜியே சொல்கிறார். blanket ban இருக்க முடியாது என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் இந்தச் சட்டத் துறை விளக்கத்தை ஒரு வரியிலே சொல்லிவிட்டு, உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு, அமர்ந்தால் பரவாயில்லை.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: நான் வேறு எதையும் சொல்லவில்லை. தனியார் அங்கே போனார், இங்கே போனார் என்றா சொன்னேன்? அதையே நான் பேசவில்லையே.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஆற்காடு வீராசாமி அவர்களும்,

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களும் பேசுகிற போது திரும்பத் திரும்ப சோலி சொராப்ஜியே சொல்லி இருக்கிறார், சோலி சொராப்ஜியே சொல்லி இருக்கிறார் என்கிறார்கள். சோலி சொராப்ஜி என்னென்ன சொல்லி இருக்கிறார்? முதலில் வைகோ பேசியது POTA சட்டத்தின்படி குற்றமாகும் என்று Supreme Court-க்குத் தெரிவித்தார். அதன் பிறகு மத்திய அரசு அவருக்குக் கண்டனம் தெரிவித்த பிறகு இல்லை, இல்லை, அவர், வைகோ பேசியதில் எந்தக் குற்றமும் இல்லை என்று சொன்னவர்தான் இந்த சோலி சொராப்ஜி. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: நான் சோலி சொராப்ஜி அன்று சொன்னதை மட்டும் சொல்லவில்லை. இது இன்று சொன்னது. இன்று 7ஆம் தேதி சொன்னது.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசுபவர்தான் சோலி சொராப்ஜி என்பதை இந்த நாடே அறியும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சோலி சொராப்ஜி ஒரு வழக்குரைஞர்தான். அவர் நீதிபதி அல்ல. நீதிமன்றம் கூறவில்லை. யாரோ ஒரு வக்கீல் சொன்னார். உங்களுடைய வக்கீலாக உங்கள் குரலைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவு தானே ஒழிய நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் இன்றைய பிரச்சினைக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அவைக்கு முன்னால் இருக்கிற பிரச்சினை என்ன? ஓர் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தோம். ஓர் Ordinance-ஐக் கொண்டு வந்தோம். அதைச் சட்டமாக்க வேண்டும். அதுதான் இன்றைக்கு உள்ள பிரச்சினை. Supreme Court-ல் ஏதோ சொன்னார்கள். மறுபரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், என்றெல்லாம் இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில், வருங்காலத்தில் Supreme Court என்ன சொல்லப் போகிறது என்பதுபற்றி நமக்கு இப்போது தெரியாது. அதைப்பற்றி நாம் இப்போது விவாதிக்கவும் முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிதர்சன உண்மை என்ன? தமிழக அரசு கொண்டு வந்த TESMA சட்டத்தையும், Ordinance-ஐயும் Supreme Court—தடைசெய்யவில்லை என்பதுதான் நிதர்சன உண்மை.

2003 நவம்பர் 7]

திரு. ஜே. ஹேம்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே—

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: இருங்கள், இருங்கள்; இதோ முடித்துவிடுகிறேன். ஒன்றுபட்டு கோரிக்கை வைக்கும் உரிமையை நம்முடைய நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. Collective bargaining தொழில் தகராறு சட்டம், முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் அல்லவா, அதை அந்த அடிப்படையில்தான் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு I.L.O.-வின் பரிந்துரைப்படி அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஆண்டும், International Labour Organisation- சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்புக்கு நாம் பிரதிநிதிகளை அனுப்புகிறோம். அரசின் சார்பிலே அனுப்புகிறார்கள். தொழில் முனைவோர் சார்பிலே அனுப்புகிறார்கள். தொழிற் சங்கங்கள் சார்பிலேயும் அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கூடி ஒரு பரிந்துரையைச் செய்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரையை உறுப்பு நாடுகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. அதை எதிர்த்துப் போக முடியாது. ஆகவே Collective bargaining fails என்று சொன்னால், பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமே தவிர உடனடியாக அது சட்டவிரோதமான வேலைநிறுத்தம், எனவே நான் உங்களை எல்லாம் வேலையை விட்டு நீக்குகிறேன் என்று சொல்வது எந்த அளவிற்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் Article 311-க்கு எதிரானது; Article 311(2)-க்கு எதிரானது. அதற்கு எதிராக நாம் சட்டம் போட முடியாது. Article 311(2)-You must give an opportunity to every employee to explain his conduct. நீங்களாகவே முடிவு செய்துகொள்ள முடியாது. அது Article 311(2). அதேபோல தண்டனை. எந்தத் தண்டனை வழங்குவதாக இருந்தாலும் விசாரணையில் எந்த அளவுக்கு அவர்மீது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தக் குற்றத்தின் தன்மை அல்லது செயலின் தன்மை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் தண்டனை வழங்க முடியுமே தவிர, அதற்கு மேலே வழங்க முடியாது.

அதேபோல முன்தேதியிட்டு பின் தேதியில் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து அன்று குற்றமில்லாத ஒன்றை இன்று குற்றம் எனச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் அதுவும் எடுபடாது. Article 20, Clause (1).

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2003 நவம்பர் 7]

அதேபோல Article 254, 255, Article 254-ன் கீழே நீங்கள் ஜனாதிபதி இடத்திலே இந்த மூலச் சட்டத்திற்கு அனுமதி பெற்றிருக்கிறீர்கள். எனவே அதுவும் concurrent list-தான். எனவே அதிலேயும் நீங்கள் அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். பெறாவிட்டால் அது அவசரச் சட்டம், சட்டம்தான். ஆனால் அந்தச் சட்டம் செல்லுபடி ஆகக்கூடிய சட்டம் அல்ல என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அத்தனைக்கும் மேலாக இது equality before law; சட்டத்தின் முன்னால் அனைவரும் சமம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொஞ்சம் விரைவாக முடித்துவிட்டால் பரவாயில்லை.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: என்னங்க, நான் ஏதாவது தனிப்பட்ட முறையிலே போனேன், வந்தேன் என்று ஏதாவது பேசினேனா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, நேரம் என்பது மிகவும் முக்கியம். இன்னும் 10 சட்டமுன்வடிவுகளுக்கு மேலே எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: சரி, சரி, இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். உங்களுக்காக, பேரவைத் தலைவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க உடனடியாக முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. டி. ஜெயக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் Article 20(1), அதில் தண்டனையைப்பற்றித்தான் சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய disciplinary action-ஐப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை.

பிற்பகல் 1-35

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: Article 311(2)- It governs the conduct of Government... Article 20(1) என்ன சொல்கிறது? முன் தேதியிட்டு சில சட்டம் போட்டு conviction கொடுக்க முடியாது. (குறுக்கீடு) இல்லையே! disciplinary action-ஆக இருந்தாலும் நீங்கள் தண்டனைதான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை. தண்டனைதான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். It is nothing but a punishment; it is a punishment. அது கூடாது என்றுதான் சொல்கிறது. ஆனால் தண்டனை கொடுக்க முடியாது என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும்

2003 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

இல்லை. Collective bargaining என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. ESMA மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்றால் அது concurrent list-ல் வருகிறது. அதையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆக, இந்தச் சட்டத்தை, அரசியல் சட்டத்தின்படி செல்லுபடியாகாத ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுப்பேன். அரசு ஊழியர்களை பணிநீக்கம் செய்வோம் என்று சொல்வதும், அந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு, அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஆதரித்த காரணத்தினால் மட்டும்—நான்கூட இங்கு ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். அது தவறா என்ன? ஆதரிப்பது தவறு அல்ல. ஆதரித்த காரணத்தினாலேயே—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய செயலாளர், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி செயலாளர், காங்கிரஸ் கட்சி செயல் தலைவர் ஆகிய இத்தனை பேர்மீது வழக்கு போட்டு, மற்றவர்கள் மீதும் வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த வழக்கு போட்டது நியாயமான வழக்கல்ல. அருள்கூர்ந்து வைக்கப்படுகின்ற கோரிக்கைக்கு யாராவது ஆதரவு தெரிவித்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்கிற நிலையை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் உருவாக்காதீர்கள். இங்கே நேரடியாக வந்து நின்று தடுத்து நிறுத்தினால், அது வேண்டுமானால் சொல்லலாம், தூண்டுகிறார் என்று சொல்லலாம். இங்கே, உள்ளே பேசுகிறபோது, போகாதே என்று கையைப் பிடித்து இழுத்தால் தூண்டுகிறார் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்கிறார்கள்: அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கிறார்கள். நானும் இந்த அவையிலே ஆதரவு தெரிவித்து முன்பும் பேசியிருக்கிறேன், இப்போதும் பேசுகிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கை என்னைப் பொறுத்தவரை நியாயமான கோரிக்கை என்று நான் இன்றும் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் வெளியிலே என்ன பேச்சு, அதிகம் சம்பளம் கேட்கிறார்கள். அதிகம் சம்பளம் கேட்கவில்லை. ஒரு காசு கூட எங்களுக்கு அதிகம் தாருங்கள் என்று கேட்கவில்லை. ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட சலுகைகள், ஏற்கெனவே அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த உரிமைகள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எஸ்.ஆர்.பி. இது ஏற்கெனவே பேசப்பட்டது. இந்தச் சட்டமுன்வடிவின்மீது உங்களுடைய கருத்துகளைச் சொல்லி முடியுங்கள்.

[2003 நவம்பர் 7]

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: முடித்துவிடுகிறேன். அதைத் தொடர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. அதேபோல, Pension-ல் fitment formula-வைக்கூட 33 சதவீதமாக உயர் நீதிமன்றம் குறைத்ததற்குக் காரணம் சரி என்பதால் அல்ல. முந்தைய அரசு 40 சதவீதமாக உயர்த்தினார்கள். Fitment formula-ஐ மத்திய சர்க்காரின் ஐந்தாவது சம்பளக் கமிஷன் பரிந்துரையின்படியும், அங்கே நடந்த ஊழியர்களுடைய பேச்சுவார்த்தையின்படியும் 40 சதவீதம் என்று நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். அதைத் தமிழக அரசும் அன்றையதினம் ஏற்றுக்கொண்டது. ஏற்றுக்கொண்டதில் செய்த ஒரே சிறிய தவறு விதிகளில் திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை. அதனாலேயே அடிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் Pension வாங்குகிறவர்கள் எல்லாம் ரொம்ப சிரமமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையையும் பரிவுடன் பரிசீலித்து இந்தச் சட்டத்தை இந்த அவசரச் சட்டத்தை அவை நிராகரிக்கிறது. கைவிட வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: ஒரே ஒரு நிமிடம். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கட்சிகளுக்கு எதிராக இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார். இதில் ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களுடைய இயக்கத்தைச் சார்ந்த திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்கள் இந்த அரசு ஊழியர்கள் போராட்டம் குறித்து என்ன கூறியிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போராடுபவர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்கும் அரசியல் கட்சிகளைப் பார்த்துப் பேசும் கலாச்சாரம் தமிழகத்தில் உள்ளது. ஆனால், அரசியல் கட்சி நடத்துகிற அரசியல் கட்சிகளுக்கும் எங்களுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை என்று அரசு ஊழியர் அலுவலர் ஒன்றியத் தலைவர் சூரியமூர்த்தி பேசுவது வேடிக்கையாக உள்ளது. சூரியமூர்த்தி அவர்கள், அரசு ஊழியர்கள் சங்க, என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர் சொல்கிறார், அரசியல்வாதிகளே இதில் தலையிடாதீர்கள் என்று சொல்கிறார். அதற்கு திரு. அல்போன்ஸ் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார். 'சலுகைகளைப் பறிப்பது என்பது அடிமடியில் கை வைக்கிற வழிப்பறிக் கொள்ளை. எதிரியோடு தோட்டாக்களைப் பரிமாறிக்கொள்கிற கட்டத்தை

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நெருங்கிவிட்டோம்' என்றுதான் கூற வேண்டும் என்று எத்தகைய வன்முறைக் கலாச்சாரத்தை உருவாக்க திரு. அல்போன்ஸ் அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் போராட்டத்தைத் தூண்டியிருக்கிறார். அப்பாவி அரசு ஊழியர்கள் பலிகடா ஆவதற்கு இவர் வழிவகுத்திருக்கிறார் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தற்போது புரிந்து கொண்டால் ஏன் அரசியல் கட்சிகள் இதிலே கண்காணிக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் தூண்டுதல் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது மக்களுக்குப் புரியும்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு ஊழியர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உரிமைகளை, சலுகைகளை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் குறைக்கக்கூடாது என்று பேசுவதிலே எந்தத் தவறும் கிடையாது. மீதி வாசகங்கள், அதிலேயிருந்த வாசகங்கள்...

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் எழுப்பிய இரண்டு பிரச்சினைகளுக்கு நான் பதில் கூற விரும்புகிறேன். ஒன்று பணி நீக்கத்தைப் பற்றிப் பேசினார். பணிநீக்கம், dismissal என்றாலே, ஏதோ அது இறுதியானது என்பதுபோல அவர் பேசினார். ஒன்றை மறந்துவிடுகிறார். இந்தச் சட்டத்திலேயே என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது, ஓர் அரசு ஊழியர் மீது dismissal order வழங்கப்பட்ட பிறகு, அவர் ஒரு வார காலத்திற்குள் appointing authority-ஐ அணுகி அவருடைய மனுவைக் கொடுக்கலாம். Appointing authority அதைப் பரிசீலித்து, அவர் உண்மையாக அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லை என்று திருப்தி அடைந்தால், அவர் கொடுத்த பணி நீக்க உத்தரவை வாபஸ் பெறலாம் அல்லது மாற்றி அமைக்கலாம் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. மேலும் இந்த Appointing authority கொடுக்கின்ற தீர்ப்பில் அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிருப்தி இருந்தால் 2 வாரங்களுக்குள் Appellate Authority-க்குச் செல்லலாம். அங்கு மீண்டும் மனு செய்யலாம். Appellate Authority கொடுக்கின்ற தீர்ப்புதான் இறுதியானது என்று இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆகவே பணி நீக்க உத்தரவு வந்தவுடனேயே அது இறுதியானது அல்ல. முறையீடு செய்வதற்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு போதுமான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 நவம்பர் 7]

பிற்பகல் 1-40

இன்னொன்றைச் சொன்னார். அரசு ஊழியர்களின் கோரிக்கையை ஆதரித்து எதிர்க்கட்சிகள் பேசினால் அது குற்றமா என்று எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் கேட்டார். அரசு ஊழியர்களின் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துப் பேசுவது குற்றமல்ல. அப்படி இந்த அரசும் கருதவில்லை. ஆனால் அதோடு நிறுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு அரசு நிருவாகத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள், நீங்கள் போராட்டத்தில் உறுதியாக நில்லுங்கள். நீங்கள் போராட்டத்திலிருந்து வாபஸ் பெறாதீர்கள். நீங்கள் போராட்டத்திலிருந்து வாபஸ் பெறாமல் உறுதியாக அதிலேயே நின்றால் நாங்கள் உங்களுக்கு ஆதரவு தருவோம் என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்களே, அரசு பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்தாலும், நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் ஒப்புக்கொள்ளாதீர்கள், தொடர்ந்து போராடுங்கள், போராட்டத்தில் உறுதியாக இருங்கள், அப்படியிருந்தால்தான் நாங்கள் உங்களை ஆதரிப்போம் என்றெல்லாம் பேசினார்களே, இது அரசு ஊழியர்களைத் தூண்டும் செயல் இல்லையா? அரசு நிருவாகத்தை நடைபெறவிடாமல் ஸ்தம்பிக்கச் செய்வதற்காக அரசு ஊழியர்களைத் தூண்டுதல் ஆகாதா? அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின்படி அரசு ஊழியர்கள் பணிந்து போக வேண்டும் அல்லது ஒரு சமரசத்திற்கு வர வேண்டும் என்று விரும்பினால்கூட அப்படி அவர்களை அமைதி பெற, திருப்தி பெற விடாமல் தொடர்ந்து போராடுங்கள், போராடுங்கள் என்று அரசுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் இவர்களைத் தூண்டி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீதுதான் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வழக்குப் பதிவு செய்ததில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலகப்பிரமணியன்: ஆக, பின்னாலே மேல் முறையீடு செய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பின்னாலே மேல் முறையீடு செய்வது அல்ல. 311(2) தெளிவாகச் சொல்கிறது.

"No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank except after an inquiry in which he has been informed of the charges against

2003 நவம்பர் 7] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

him and given a reasonable opportunity of being heard in respect of those charges.” ஆக அவர்கள்மீது குற்றச்சாட்டுகள் என்ன என்பதைத் தெளிவாக அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, அந்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அவர் பதில் சொல்லி அதன்படி ஒரு விசாரணை நடைபெற்றால் ஒழிய யாரையும் பணி நீக்கம் செய்யவோ, பணியில் இருந்து குறைக்கவோ முடியாது என்பதை மிகத் தெளிவாக 31(2) தெரிவிக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் திருத்தச் சட்டத்தின்மீது பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துகளை நான் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு ஊழியர்களாக இருந்தாலும், ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் நடத்தையிலே அல்லது பணியிலே குந்தகம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நடத்தை விதிமுறைகள் தனியாக இருக்கின்றன. அரசாங்கச் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும்கூட அவர்களுடைய நடத்தையிலே அல்லது பணிகளிலே பொதுமக்களுக்கு இடையூறாக அல்லது பணிகள் சரியாகச் செய்வதில்லை என்று சொன்னால், அரசுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுவதாக கருதுகிற பட்சத்திலே அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய வகையில் தனியாக விதிமுறைகள் இருக்கின்றன; சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட கடந்த காலங்களிலே நம்முடைய தமிழக அரசு ESMA சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தியை இந்த நாடே அறிந்தது. அப்படிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட ஏதோ எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் அரசு ஊழியர்களுக்காகப் பேசுகிறார்கள், இந்த அரசு மட்டும் பொதுமக்களுக்காகப் பேசுகிறது என்ற கருத்து ஆளும் கட்சி தரப்பிலே சொல்லப்பட்டது. ஆகவே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடிய நாங்களெல்லாம் அரசு ஊழியர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் பேசுகிறோம். அதே நேரத்திலே பொதுமக்களுடைய அனைத்துப் பிரச்சினையையும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல

[திரு. ஜி.கே. மணி]

[2003 நவம்பர் 7]

வேண்டுமானால் மாணவர்களுடைய கல்விக் கட்டணம் உயர்ந்து இருக்கிறது. நெசவாளர் பிரச்சினை, விவசாயிகளுடைய இலவச மின்சாரம், மதுக் கடைகள் திறப்பதனால் பொதுமக்களுக்கு பாதிப்பு, போன்றவற்றிற்காக குரல் கொடுக்கிறோம். ஆடு, கோழி பலியிடத் தடை. அதற்காகப் பேசுகிறோம். இப்படிப் பல்வேறு...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி நீங்கள் சட்டமுன்வடிவுக்கு வாருங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுமக்கள் பிரச்சினையைப் பற்றியும், எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை இந்த நாட்டு மக்களுக்காக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போல் கூந்த ஆட்சிக் காலத்திலே அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் சொன்னோம். அதற்கு அன்றைய அரசாங்கம், ஆளும் கட்சியிலே இருந்தவர்கள் குரல் கொடுத்து, அதற்கு என்னென்ன காரியங்களை, நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்தார்கள். அப்படிப் பரிசீலனையில் இருந்த நேரத்திலேகூட இன்றைய ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற அதிமுக தமிழ்நாடு முழுவதும் குரல் கொடுத்தது. மிகப் பெரிய போராட்டங்களைச் செய்தது. அவற்றை, அந்தப் போராட்டங்களை அடக்குவதற்காக அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் காரியங்களைச் செய்யவில்லை. ஆகவே அந்த வகையிலே தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு ஊழியர்களுக்கு, ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அவர்களை அச்சுறுத்தக்கூடாது. பழி வாங்கக்கூடாது என்ற வகையிலே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே சொல்லப்படுகிறதே தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல.

பிற்பகல் 1-45

இங்கேகூட 6072 பேர் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு தலைமைச் செயலக ஊழியர்கள் சில பேர் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய உத்தரவிற்கு ஏற்ப அவர்கள் தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டு, மீதம் உள்ளவர்கள் இன்றைய வரையிலே பணி நீக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். அதிலும்கூட உச்ச நீதிமன்றம் என்ன சொன்னது? ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக முடிக்க வேண்டும் என்று

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

சொன்னது. இப்போது 3 மாதகாலம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே 3 மாத காலம் ஆகியும்கூட.....

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லாவற்றையும் குறை கூறவேண்டும் என்ற அவசரத்தில், ஆதங்கத்தில் யாரை, எதற்கு குற்றம் சாட்டுவது என்றுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜி.கே. மணி மறந்துவிட்டுப் பேசுகிறார். உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஆணைப்படி 3 ஓய்வுபெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் இந்த அரசு ஊழியர்களின் மனுக்களை விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த விசாரணையை ஒரு மாதகாலத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் சொன்னது. ஆனால் அவர்கள் இன்னும் முடிக்கவில்லை. அதற்கு மாநில அரசு எப்படி பொறுப்பு ஏற்க முடியும்?

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உச்ச நீதிமன்றம் அதைச் சொல்லியிருக்கிறது; நான் மறுக்கவில்லை. தனி நீதிபதிகளைக் கொண்டு விசாரித்து உடனடியாக முடிக்க வேண்டும்; ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லியிருந்தம்கூட, நடைமுறையிலே 3 மாத காலமாகி, அந்த அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இன்று சம்பளம் இல்லாமல், முழு பணிநீக்கம், ஒரு பைசாகூட கிடையாது. Suspension என்றாலாவது half pay-யாவது கிடைக்கும். (குறுக்கீடு) இல்லை. இல்லை. பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட காரணத்தினாலே அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் நடுத்தெருவிலே நிற்குகொண்டிருக்கின்றன. இப்போதுகூட முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தார்கள்; தூண்டிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நீதிமன்றத்திற்கு வழக்குக்குச் சென்றதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி நீதிமன்றத்திற்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையிலேயிருந்து செல்லவில்லை என்று சொன்னால், அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அரசு ஊழியர்கள் முழுவதுமாக பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். நிச்சயமாக...

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மீண்டும், மீண்டும் இதே கருத்தை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை என்றால் இந்த அரசு ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; அவர்களுக்கு வாழ்வே இருண்டு போயிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஜி.கே. மணி அவர்களும் அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர்களுக்காக

[செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

[2003 நவம்பர் 7]

நாங்கள் குரல் கொடுத்ததால்தான், அதாவது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் குரல் கொடுத்ததால்தான் அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்க வழி பிறந்திருக்கிறது என்கிறார்.

அதிநேரத்தில் விசாரணை தாமதமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்கிறார். இந்த 3 மாதகாலம் விசாரணை இன்னும் முடியவில்லை, அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்கிறார். இந்த அரசு ஊழியர்கள்மீது இவ்வளவு அக்கறை உள்ள தி.மு.க. அவர்களுக்குச் செலவுக்குப் பணம் கொடுக்கலாமே! தொல்காப்பிய நிதி, தேர்தல் நிதி, விழுப்புரம் மாநாடு நிதி (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்று ஊரெங்கும் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே, அந்த வசூல் செய்த நிதியிலிருந்து கொஞ்சம் இந்த 5,729 அரசு ஊழியர்களின் குடும்பங்களுக்குக் கொஞ்சம் நிதியை வழங்கலாமே! (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே—

திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொல்காப்பிய புத்தகம் விற்றதிலேயிருந்து வந்த நிதியை எங்கள் கட்சியினுடைய நலிந்தவர்களுக்குத் தந்துருக்கிறார்கள். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக வேண்டுகோள் விட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய அரசை வைத்துக்கொண்டு 6,000 பேர்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. தி.மு.க.-வே, நீங்கள் காப்பாற்றுங்கள் என்று எங்களை வேண்டி கோரினால், கட்சி கவனிக்கும்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரை, நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை; இந்த அரசு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை. நீதிமன்றத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துச் சென்றது தி.மு.க. ஆகவே எப்போது நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கு சென்று விட்டதோ, நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றவர்கள் அந்த நீதிமன்ற வழக்கைச் சந்தித்துத்தான் ஆகவேண்டும்; அதனுடைய விளைவுகளைச் சந்தித்துத்தான் ஆகவேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கடமையை ஆற்றுவதில் நாங்கள் தெளிவாக இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்த வேலைநிறுத்தத்திற்கு முன்பு அரசுப் பணியில் இருந்த அத்தனை அரசு ஊழியர்களும் இப்போதும் அரசுப் பணியில் இருக்கிறார்கள். இந்த 5,729 பேர்கள்தான் இப்போது அரசுப் பணியில் இல்லை. காரணம், அவர்களுடைய மனுக்கள் இந்த 3 நீதிபதிகள் முன்பு விசாரணையில் உள்ளன. ஆகவே அந்த விசாரணையின் முடிவு என்ன

2003 நவம்பர் 7] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

என்று தெரிந்த பிறகுதான் அரசு செயல்பட முடியும். அரசுக்கென்று சில விதிமுறைகள், வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. அது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே நாங்கள் உங்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை. உங்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை இருக்குமானால் நீங்கள் அவர்களுக்கு உதவலாமே என்று ஒரு யோசனை சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

பிற்பகல் 1-50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே அரசியல் கட்சிகள், அல்லது எதிர்க்கட்சிகள் அரசு ஊழியர்களுக்கு உதவுவதைவிட அரசாங்கமே மனமுவந்து உதவிசெய்தால் அது பேருதவியாக இருக்கும் என்ற அந்த வேண்டுகோளை இந்த நேரத்தில் வைக்கிறேன். அரசு ஊழியர்கள் பிரச்சினையிலே அதை அரசியல் ஆக்க விரும்பாமல்—நாங்கள் அதை எண்ணவில்லை. இந்த அரசு ஊழியர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களிலே அவர்களும் ஒரு அங்கம். ஆகவே அந்த அங்கம் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்ற வகையிலே—அரசு ஊழியர்களுடைய குடும்பங்கள் நடுத்தெருவிலே இருக்கின்ற காரணத்தாலே அவர்களை மீண்டும் பணியிலே சேர்ப்பதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் அரசு எடுக்க வேண்டும். அந்த விசாரணை எந்த வகையிலே இருந்தாலும்கூட, 3 தனி நீதிபதிகளுடைய விசாரணை எந்த வகையில் இருந்தாலும்கூட, அவர்களை மீண்டும் பணியில் அமர்த்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் அரசு ஊழியர்களுக்காக, பொதுமக்களுக்காக குரல் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள்மீது, எதிர்க்கட்சிகள்மீது பழி போட்டு, அவர்களை பழிவாங்கக்கூடிய வகையிலே நடவடிக்கை, வழக்கு தொடர்வது கூடாது என்ற வகையிலேயும் சொல்லி இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தால் அரசு ஊழியர்கள், அரசு ஊழியர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிற கட்சிகள், கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் கட்டாயம் பழிவாங்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கடுமையாக எதிர்த்து, ஆட்சேபித்து அமைகிறேன்.

[2003 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் பிற்பகல் 4-30 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-51 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பிற்பகல் 4-30 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் **டாக்டர் கா. காளிமுத்து** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: காலையில் மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பேசிய ஒரு கருத்துக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பார்கள்.

***மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காலையில் இந்த சட்டப் பேரவையில் பேசுகின்றபோது, திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் எழுப்பிய இரண்டு சட்டப் பிரச்சினைகளுக்கு நான் இப்பொழுது பதில் அளிக்க விரும்புகிறேன். முதலில் எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவு 20, Sub-clause (1) என்பதைப்பற்றி இங்கே பேசினார். திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் இந்த சட்டப் பிரிவு பற்றி குறிப்பிட்டதே தவறான ஒன்றாகும். காரணம் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 20, 21, 22 ஆகிய அனைத்துமே criminal matter-களுக்குத்தான் பொருந்தும். Part III-Fundamental Rights என்னும் பிரிவு இந்த மூன்று சட்டப் பிரிவுகளும் Right to Freedom என்னும் தலைப்பின்கீழ் வருகின்றன. குறிப்பாக Article 20(1) அதாவது சட்டப் பிரிவு 20, உட்பிரிவு (1) என்பது criminal procedures பற்றியது ஆகும். ஆகவே, ஒரு கிரிமினல் நீதிமன்றத்தில் ஒருவருக்கு தண்டனை வழங்கப்பட்டால், conviction வழங்கப்பட்டால், அப்பொழுது என்ன கிரிமினல் நடைமுறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றித்தான் இந்த சட்டப் பிரிவு. ஆகவே தற்போதுள்ள பிரச்சினைக்கும், இதற்கும் தொடர்பே இல்லை, சம்பந்தமே இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த அவசரச் சட்டத்திற்கு நாட்டின் ஜனாதிபதி அவர்களின் அனுமதியைப் பெறவேண்டும் என்பது குறித்து மேலும் சில விளக்கங்களை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் பொருள் ஒரு விவாதமாக சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் Division Bench முன்பு எழுப்பப்பட்டு நீண்ட விவாதங்களுக்குப் பின்னர் Division Bench, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் Division Bench இந்த விவாதங்களைத் தள்ளுபடி செய்தது, நிராகரித்து விட்டது. சென்னை

2003 நவம்பர் 7] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

உயர்நீதிமன்றத்தின் Division Bench, இது அரசு ஊழியர்களின் service matter என்பதால் இது முழுவதும் State List-ன்கீழ் வருவதாகத் தீர்ப்பு அளித்தது. Schedule VII, State List, List-II Entry 41 என்பது State Public Services; State Public Service Commission என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும், அதற்கான இந்த சட்டத் திருத்தம்—amendment—கொண்டுவரவும் மாநில அரசுக்கு முழு அதிகாரம் உள்ளது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மேலும் மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்திய அரசியல் சட்டப் பிரிவு 311-ஐப் பற்றி இங்கே நீண்ட நேரம் பேசினார். அவர் ஒரு அரசு ஊழியருக்கு விசாரணையில்லாமல் தண்டனை வழங்க முடியாது என்று குறிப்பிட்டார். இந்த Article 311-ஐப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபோது எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் ஒரு பகுதியை மட்டும் இங்கே தெரிவித்தார். அவர் தனக்கு வசதியாக இன்னொரு பகுதியை இங்கே மறைத்து விட்டார் குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டார், அதாவது Proviso (b) appended to the sub-clause (2) என்ன கூறுகிறது; சட்டப் பிரிவு 311-ல் clause (2) உட்பிரிவு (b) என்ன சொல்கிறது, என்றால்,

“where the authority empowered to dismiss or remove a person or to reduce him in rank is satisfied that for some reason, to be recorded by that authority in writing, it is not reasonably practicable to hold such inquiry:”

என்று கூறுகிறது. ஆகவே பிரிவு Proviso (b) appended to sub-clause (2) தெளிவாக என்ன கூறுகிறது என்றால் அத்தகைய ஒரு விசாரணை நடத்துவது என்பது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது என்னும் ஒரு சூழ்நிலை இருந்தால் அந்த authority, அத்தகைய ஒரு விசாரணை இல்லாமலேயே ஆணை வழங்க முடியும் என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதைப் பற்றி ஏற்கெனவே பல வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் எழுந்து அதைப்பற்றிய பல தீர்ப்புகள் ஏற்கெனவே வந்துள்ளன. There are several decided case laws on the matter. 1972-ல் இரயில்வே ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது, அப்பொழுது திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது ஆயிரக்கணக்கான இரயில்வே ஊழியர்கள் இந்த வகையில் dismiss செய்யப்பட்டனர்.

பிற்பகல் 4.35

பஞ்சாபில் காங்கிரஸ் கட்சியின் பிரதாப் சிங் கைரோன் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது இதே விதத்தில் பல காவல் துறையினர் dismiss செய்யப்பட்டார்கள். அப்போது நடைபெற்ற அந்த நிகழ்வுகளை, அரசாங்கம் எடுத்த அந்த நடவடிக்கைகளை,

[செல்வி ஜே ஜெயலலிதா]

[2003 நவம்பர் 7]

நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. அவற்றுக்கு நீதிமன்றங்கள் தடை சொல்லவில்லை. சரியான நடவடிக்கைதான் என்று நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பு வழங்கின. ஆகவே தற்போது அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளில் எந்தத் தவறும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன். (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரேயொரு சின்ன விளக்கம். நான் அதிகம் பேசவில்லை. விதிவிலக்குகளை நான் குறிப்பிடவில்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விதிவிலக்குகளை எல்லாம் சொன்னேன். 3 விதிவிலக்குகளைச் சொன்னேன். ஒன்று, விசாரணை நடத்த முடியாத நேரத்தில், நியமிக்கும் அதிகாரம் படைத்த அந்த அதிகாரியார் நியமன அதிகாரியோ அவர் இதில் விசாரணை நடத்த முடியாது என்று கூறதி அவரைப் பணியிலிருந்து நீக்கலாம் என்பதை அவர் எழுத்து வடிவிலே அதைக்கொடுக்க வேண்டும். எழுத்து வடிவிலே ஆணையாக அதைப் பிறப்பித்தால் அது செல்லும், இல்லாவிட்டால் செல்லாது. அதேபோல மூன்றைச் சொன்னேன். ஒன்று Conviction. அவருடைய நடத்தையினாலேயே அவர் தண்டனைக்குள்ளாகி இருந்தால், நீதிமன்றத் தண்டனைக்குள்ளாகியிருந்தால், அவரையும் விலக்கலாம். இன்னொன்று, State Security. மாநிலத்தினுடைய அல்லது நாட்டினுடைய பாதுகாப்புப் பிரச்சினை இருந்தால் என்று அந்த 3 விதிவிலக்குகளை நான் அப்போதே, பேசும்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை என்பது சட்ட ரீதியாகவும், தார்மீக ரீதியாகவும் பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினைக்குள்ளே போவதற்கு முன்னாலே நான் ஒரு வேண்டுகோளை, தமிழக அரசுக்கு இந்த நேரத்திலே வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, இந்தச் சட்டம் என்பது, தெளிவாகச் சொன்னால், இன்று ESMA என்ற சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த TESMA என்ற ஒரு சட்டம் அதாவது இதனுடைய பீடிகையிலே என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால் i.e. "Effective steps to deal with the Government servants who openly defy the notification issued under Section 3". அதாவது, effective-ஆக அந்த ஆட்கள் மேலே

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த Ordinance கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குப் பிரச்சினை இருக்கிறதா? இன்று நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, தமிழக அரசு பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகவேண்டாம் என்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கு நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விட்டார்கள். ஆகவே பேசி முடிப்பதற்குள்ள வாய்ப்பு இழந்துவிட்டது போன்றதொரு கருத்தை உருவாக்கக்கூடிய முறையிலே இங்கே பேசினார்கள். நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் நீதிமன்றத்திற்குப் போய்விட்டார்கள் என்பதனாலேயே அரசுக்கு இருக்கிற hereditary rights, அவர்களை, சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசுவதற்கான rights போகவில்லை. அந்த right as such இருக்கிறது. ஆகவே அந்த முறையில் இந்த விஷயங்களை அணுக வேண்டும். இப்போது வெளியே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஆறாயிரமோ, ஐந்தாயிரமோ அதைப்பற்றிக் காலையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் 5 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஐந்தாயிரமோ, ஆறாயிரமோ நான் அந்த நம்பருக்கு வரவில்லை. வெளியிலே நிற்கக்கூடியவர்களுக்கு, வேலை வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று முதலிலே நான் ஒரு வேண்டுகோளை வைத்துக்கொள்கின்றேன்.

ஒன்று, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து deal பண்ண வேண்டிய அளவிற்கு விஷயங்கள் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அதற்கு நான் சில விஷயங்களைச் சொல்கிறேன். அதாவது இன்று மனிதனுக்கு வாழ்வதற்கான உரிமையை ஓர் அடிப்படை உரிமையாக இந்த நாடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்று வாழ்வதற்கான உரிமை என்பதை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், இன்றைக்கிருக்கிற முதலாளித்துவச் சமுதாயத்திலே வாழவேண்டுமென்றால், அவனுக்கு ஒரு Association இல்லாமல் அல்லது ஒரு சங்கம் இல்லாமல் முடியாது என்ற காரணத்தினாலேதான் 1947-லே இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த உடனேயே உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு சபையே, Article 19-ன்படி எல்லா Citizens-க்கும் Association வைப்பதற்கான அல்லது சங்கம் வைப்பதற்கான உரிமை கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி எனக்கு வாழ்வதற்கு உரிமை உண்டு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே காவல் துறையினர் நினைத்தால்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[2003 நவம்பர் 7]

என்னைச் சுட்டுவிட முடியாது. அல்லது வேறு ஒருவன் என்னைச் சுட்டுவிட முடியாது. என்னைச் சுடவேண்டுமேயானால் இன்றைக்கு சட்டம் இருக்கிறது. தூக்கு தண்டனை கொடுப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான Process என்பது பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்றுதான் சட்டம் சொல்லுகிறது. அந்த முறையில் Article 19-ஆவது ஷரத்துப்படி எனக்கு சங்கம் வைப்பதற்கான உரிமை உண்டு. சங்கம் எதற்காக வைக்கிறோம்? என்னுடைய அடிப்படையான தேவைகளை, உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கு, bargain பண்ணுவதற்காகத்தான் நாங்கள் சங்கம் வைப்பது. 'Collective Bargaining' என்பது என்றைக்கோ இந்த நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கொள்கை. ஆகவே இந்த 'Collective Bargaining' என்ற முறையிலே அரசு ஊழியர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய எஜமானரிடம் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்து வைப்பதற்குள்ள உரிமை இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. Supreme Court-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீதியரசர் திரு. வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் 'ஹிந்து' பத்திரிகையிலே எழுதிய அந்தக் கட்டுரையிலேயிருந்து ஒரு Passage-ஐ இங்கே நான் படிக்கிறேன். அதாவது, 1989/710, Supreme Court என்ற அந்த வழக்கிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்....

பிற்பகல் 4-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், விவரங்களை மட்டும் சொல்லுங்கள். போதும். எல்லாவற்றையும் படிக்கவேண்டுமென்பது அல்ல. என்ன கருத்து என்பதை மட்டும் சொன்னால் போதும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளே போகவில்லை. கருத்தை மட்டும்தான் சொல்லுகிறேன். அதாவது, The right to form Association or Unions is the fundamental right under Article 19 (1) of the Constitution. Section 8 of the Trade Unions Act provides for the registration of the trade unions. அந்த முறையிலே வந்துவிட்டு என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இன்று இதை நாடு ஏற்றுக்கொள்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்காக தேவைப்பட்டால் வேலைநிறுத்தத்தைக் கடைபிடிப்பதற்கு உள்ள உரிமையும் இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றையதினம்கூட நான் இங்கே பேசினேன். அதாவது நம்முடைய Indian Trade Union Act

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

என்பது வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டிலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்திலே உருவாக்கப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் சங்கம் வைப்பதற்கான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு British நாட்டிலேயும், France நாட்டிலேயும் இந்த உரிமை இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், சட்டமுன்வடிவிற்கு வாருங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சட்டமுன்வடிவிற்குத்தான் வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமுன்வடிவிலே சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால், 13 சட்ட முன்வடிவுகள் இருக்கின்றன.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சட்டமுன்வடிவிற்குத்தான் வருகிறேன். ஆகவே நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் நேற்றைக்கு இங்கே ஒரு கேள்வியைப் போட்டார்கள். Strike செய்வதற்கான உரிமை என்பது இன்றைக்கு அடிப்படை உரிமை அல்ல என்று Supreme Court-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், Supreme Court அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொன்னால், இன்று எனக்கு வாழ்வதற்கான அடிப்படை உரிமை உண்டு என்று இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிற நேரத்திலே அதைப் பெறுவதற்கு, என்னுடைய எஜமானன் அந்த உரிமையை மறுக்கிற நேரத்திலே அதைப் பெறுவதற்கு போராட்டம் நடத்துவதற்கான உரிமையும் எனக்கு இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. போராட்டத்தினுடைய ஒரு அடிப்படைதான் இன்றைக்கு வேலைநிறுத்தம். ஆகவே Supreme Court சொல்லிவிட்டதனால் மட்டும் இன்றைக்கு அதை ஒரு கருத்தாகவோ, Judgement-ஆகவோ சொல்லவில்லை. அதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரச்சினையிலே Supreme Court-னுடைய நீதியரசர் ஒரு தீர்வு என்ற முறையிலே சொல்லவில்லை. It is only a passing reference.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய அறிவுக்கு எட்டிப்பவரை உச்ச நீதிமன்றத்தில் அரசு ஊழியர்களுக்குப் போராட உரிமையில்லை; வேலைநிறுத்தம்

[செல்வி ஜே ஜெயலலிதா]

[2003 நவம்பர் 7]

செய்ய உரிமையில்லை என்று கூறியதாகத்தான் நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் வேறுவிதமாகக் கருதுவாரேயானால், அதை உச்ச நீதிமன்றத்தில்தான் போய் வாதாட வேண்டுமே தவிர, இந்தச் சட்டப்பேரவையில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 4-45

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறியாதது ஒன்றும் அல்ல. இந்திய நாட்டிலுள்ள பிரதமர்கூட இன்று உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிற அந்தக் கருத்து, It is unfortunate என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதேபோன்று Solicitor-General கூட அது...

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிரதமர் அவர்களும், Solicitor-General அவர்களும், fortunate என்று சொன்னாலும் சரி, அதை unfortunate என்று சொன்னாலும் சரி, எப்படிச் சொன்னாலும் Supreme Court இந்தக் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டது. ஆகவே அதை எதிர்த்துப் பேசுவதானால் உச்ச நீதிமன்றத்தில்தான் பேச வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அதை உச்ச நீதிமன்றத்திலே பேசுவதற்கான சூழ்நிலைகளை நாங்கள் உருவாக்குகிறோம். அது இன்னொரு பக்கம். அது இருக்கட்டும். நான் அந்த விஷயத்திற்கு வரவில்லை. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், உச்ச நீதிமன்றம் அது சம்பந்தமாக கருத்து சொல்லவில்லை என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு நான் ஒரு பதிலை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது உச்ச நீதிமன்றம் Article 311-ன்படி அவர்களுக்கு, அதாவது வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தினாலேதான் அவர்கள் 3 ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகளை வைத்து விசாரிப்பதற்கான சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே ஒன்றை Supreme Court சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. அதாவது TESMA என்ற ஒரு சட்டம் அமலிலே இருக்கிறதாக நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியதல்ல. Apart from TESMA, you conduct an enquiry. TESMA-வைப் பொறுத்தவரையிலே நீங்கள் இதை ஒரு பிரச்சினையாக்க வேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிற செய்தி. (குறுக்கீடு) என்னது?

2003 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு மணித்துளிகளுக்குள் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் ஒன்றை ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் ஒன்றைத் தெளிவாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால்—TESMA என்பது சம்பந்தமாக ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் அது செல்லாது என்றும் சொல்லவில்லை; செல்லும் என்றும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. டி. ஜெயக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் காலையிலே தெளிவுபடுத்தினார்கள். உச்ச நீதிமன்றத்திலும் சரி, உயர் நீதிமன்றத்திலும் சரி, TESMA குறித்து, எந்த அளவிற்கு ஒரு Validity-யை அவர்கள் endorse செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். எனவே நம்முடைய உறுப்பினருக்குத் தெரிந்தே அதை மீண்டும் கிளப்புகின்றார். (குறுக்கீடு) இன்னொன்று நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வாயிலாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, Article 19 பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும்போது Freedom of Association பற்றிச் சொன்னார்கள் எதற்கு அந்த freedom கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் The right to freedom of association covers a variety of rights so long as the association is for a lawful purpose not for illegal purpose.

THIRU J. HEMACHANDRAN: I would like to tell the Honourable Law Minister that strike is not an illegal thing. It is not

மாண்புமிகு திரு. டி. ஜெயக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உச்ச நீதிமன்றமே அரசு ஊழியர்கள் செய்த வேலை நிறுத்தம் சட்ட விரோதம் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. சட்ட விரோதம் என்றால் என்ன?

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அதாவது பத்திரிகையிலே நாங்கள் படித்தது, அவர்களுக்கு வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கான அடிப்படை உரிமை இன்றைக்கு Constitution-லே கொடுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னார்களே தவிர, வேலைநிறுத்தம் சட்ட விரோதம் என்ற முறையிலே ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை.

[2003 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு மணித்துளிகளுக்குள் பேசி முடியுங்கள். இன்னும் நிறைய சட்டமுன்வடிவுகள் இருக்கின்றன.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் இன்று அதற்குப் பிறகு உயர் நீதிமன்றம் இந்த 'அரசு கொடுத்திருக்கிற அந்த ஆணைகளிலே 2 ஷரத்துகளை இன்றைக்கு அவர்கள் struck down பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பது அரசு அறியாதது அல்ல. அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? 5 Proviso-விலே இரண்டை அரசே வாபஸ் பெற்றுவிட்டார்கள். இரண்டை இன்று உயர் நீதிமன்றம் struck down பண்ணியிருக்கிறது. ஆகவே அரசு ஊழியர்கள் வைத்த கோரிக்கை என்பது நியாயம்தான் என்று மறைமுகமாக உயர் நீதிமன்றம் ஒத்துக்கொள்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. Opinions may differ. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் basic point என்ன? அரசு ஊழியர்கள் இந்த 5 உத்தரவுகளை வாபஸ் பண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுத்தான் அவர்கள் வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்திற்கு notice கொடுத்தார்கள்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையோ, உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையோ ஆய்வு செய்வதற்காக இன்று இந்தக் கூட்டம் கூட்டப்படவில்லை. நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற அவசரச் சட்டத்தை சட்டம் ஆக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி இப்போது பேசினால், சுருக்கமாக இந்த விவாதத்தை முடித்துக்கொள்ளலாம்.

பிற்பகல் 4-50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், ஒரு மணித் துளியில் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அதாவது என்னுடைய கருத்து இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முடித்துவிடுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) அவ்வளவுதான். திரு. சிவபுண்ணியம். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது. அதற்குச் சில காரணங்களைக் கூறுகிறேன். அதாவது இந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்த உத்தரவுகள் அனேகமாக ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றன என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒரு

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

உத்தரவை அரசே வாபஸ் செய்திருக்கின்றது. இரண்டை Court செய்திருக்கிறது. மீதி இரண்டுதான், இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் போராட்டத்திற்கு பிரதானமாக இருந்த பிரச்சினைகளிலே இன்று காலையிலே ஒரு பிரதானமான பிரச்சினை இங்கே எழுப்பப்பட்டது. அதாவது இந்தப் போராட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு எங்களுடைய ஸ்தாபனம் அதாவது Centre for Indian Trade Unions என்ற ஸ்தாபனத்தினுடைய தலைவராக நான் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய கமிட்டியினுடைய செயலாளர் திரு. டி.கே. ரங்கராஜன் அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்கைத் தொடர்ந்தார்கள். வழக்குத் தொடர்கிற நேரத்திலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு மணித் துளியிலே பேசி முடியுங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. சிவபுண்ணியம். (குறுக்கீடு)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அதாவது வழக்குத் தொடர்கிற நேரத்திலே நாங்கள் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொன்னோம். அரசு ஊழியர்களை வேலைக்குப் போக வேண்டாம்; நீங்கள் உட்காருங்கள் என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னோம். அவர்களை வேலைக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று அரசிடம் கேட்டுக்கொண்டோம். அரசு அவர்களை வேலைக்கு எடுக்காத பின்னணியிலேதான் அவர்களுக்கு வேலையைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கவலையோடுதான் நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றோம். உச்ச நீதிமன்றம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அனேகமாக ஒரு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான ஊழியர்களுக்கு வேலை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசி முடியுங்கள் (குறுக்கீடு) திரு. சிவபுண்ணியம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய intervention-க்குப் பிறகுதான்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேச்சை முடியுங்கள். (குறுக்கீடு) பேச்சை முடியுங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. சிவபுண்ணியம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அப்போது அரசு சில நிபந்தனைகளை விதித்தது. அந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டால்தான் உங்களுக்கு வேலை என்று சொன்னார்கள்.

[2003 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) உங்களுடைய கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டீர்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: இது மிக முக்கியமான விஷயம். இதிலே பேசுவதற்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் 13 சட்டமுன்வடிவுகள் இருக்கின்றன. இதிலே உங்களுடைய கருத்தை நீங்கள் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டீர்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: ஆகவே நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைக்கு ordinary laws-ஐ வைத்து நடத்துகிற விஷயம். இதற்காக என்று TESMA என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது ஊழியர்களைப் பழி வாங்குகிற அளவுக்குக் கொண்டு செல்லும் என்பது மட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு தனியார் முதலாளிகள் இன்று தொழிலாளர்கள் மேலே மிகப் பெரிய நெருக்கத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு ஆபத்தான நிலையை தமிழகத்திலே உருவாக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆகவே இன்று இப்படிப்பட்ட ஓர் அடக்குமுறைச் சட்டம் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சிவபுண்ணியம்.

THIRU J. HEMACHANDRAN: This is a right of collective bargaining.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் குறித்து மாண்புமிகு மூத்த உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்ன கருத்திலே எனக்கு முழு உடன்பாடு இருக்கிறது. குறிப்பாக.. (மணியடிக்கப்பெற்றது) இதோடு முடித்துக்கொள்ளலாம் என்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவ்வளவுதான், வழிமொழிந்தால் போதும். அவ்வளவுதான்.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மூத்த உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் சொன்ன கருத்துகளில் முழு உடன்பாடு என்று எப்போது சிவபுண்ணியம் அவர்கள்

2003 நவம்பர் 7] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

சொல்லிவிட்டார்களோ மேலே பேச வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவர் உட்காரலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வழிமொழிந்துவிட்டார். (குறுக்கீடு)
ஒரு நிமிடத்தில் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகத்திலே இருக்கக்கூடிய அடித்தட்டில் நிற்கும் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரப் பகுதியைப் போராடி உயர்த்துவதுதான் தொழிற்சங்கத்தினுடைய கடமை. அதற்காக இருக்கின்ற இயக்கங்கள் இவை. ஆகவே தொழிற்சங்க இயக்கம் வைத்துப் போராடுவது என்பது இப்போது சர்ச்சைக்குரியதாக மாற்றப்படுவதைப் பற்றித்தான் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லி வருகிறார். இதுகுறித்து நாம் இங்கே விவாதிக்கிறபோது சட்டரீதியான பாதிப்பின்மீது விவாதிக்கிறபோதும், அதுபோல நீதிமன்றத்தின் ரீதியாக அதைப் பற்றிக் கருத்துகள் வருகின்றபோதும், இரண்டையும் இணைத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆட்பட்டிருக்கிறோம். இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காலையிலே சொல்கிறபோதும், நேற்றையதினம் இந்த அவையிலே பேசுகிறபோதும் கூட, காவிரி நீர் பிரச்சினை பற்றிப் பேசுகிறபோது, கருத்துச் சொன்னபோது, உச்ச நீதிமன்றமே சில வார்த்தைகளை நமது முதலமைச்சர் மீது சொன்னதாகவும், அதை இந்த நாட்டு மக்களுக்காக ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தக் கடினமான செய்தியை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருந்தது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டி, நேற்றையதினம் சொன்னார்கள். அப்படி உச்ச நீதிமன்றம் சொல்கிறபோது கூட, அது மக்களைப் பாதிப்பதாக இருந்தால், நம்முடைய கருத்தை வலுவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதிலே உறுதியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, நான் ஓர் உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொன்னது. அவர் சொல்கிறபோது, இந்த நாட்டினுடைய தலைமகன், அதாவது குடியரசுத் தலைவரையே விமர்சனம் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறபோது, அந்தக் குடியரசுத் தலைவரால் நியமனம் செய்யப்படுகிற நீதிபதிகளைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யக்கூடாதா என்று தந்தை பெரியார் அவர்கள் கேட்டார். அதேபோல இந்த strike கூடாது என்று சொல்கிறபோது, அவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறபோது....

[2003 நவம்பர் 7]

பிற்பகல் 4-55

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, திரு. சிவபுண்ணியம், பெரியார் தேர்தலில் நிற்கவில்லை. பெரியாருக்கு அரசாங்கத்திற்குள்ளே வர வேண்டும் என்ற விருப்பம் இல்லை. ஆட்சியிலே அவர் உட்கார்ந்ததில்லை. ஆகவே அதற்கும் இதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: இல்லை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெரியார் அவர்களுக்கு தேர்தலைப் பற்றிய அக்கறை இல்லை என்றாலும்கூட, இந்த சமூகத்தைப் பற்றிய அக்கறை வலுவாக இருந்ததன் காரணத்தினாலே, அந்த சமூகத்திலே இருக்கிற இந்த இடர்ப்பாடுகளைப் போக்குவதற்குரிய ஒரு கருத்தாக அவர் இதைச் சொன்னார். ஆகவே strike கூடாது என்று சொல்கிறபோது, அதைப்பற்றி கூட அவர் கருத்துச் சொல்கிறபோது, strike கூடாது என்றால் மாற்று வழி என்ன என்று சொல்லுங்கள். மாற்று வழியும் இல்லை, strike-ம் கூடாது என்று சொன்னால், அது ஆண்டவனே சொன்னால்கூட அதை அடித்து திருத்தி எழுத வேண்டாமா என்றுதான் தந்தை பெரியார் கேட்டார்.

அதேபோல நமது மாநிலத்திலே இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. இதிலே இருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்குள்ளே நான் போகவில்லை. ஒரு மாநில அரசு அதன் மீது நிர்வாக ரீதியாக எடுத்திருக்கிற பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அதில் பலவித ஏற்ற இறக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின்மூலமாக இதை நிறைவேற்றுகிறபோது 3 ஆம் தேதிதான் கடிதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. 3 ஆம் தேதி போட்ட கடிதம் கிடைக்காதபோது, 4 ஆம் தேதி பணிக்குச் செல்கிறபோது, அலுவலகத்தின் உள்ளே அனுமதிக்கப்படாதபோது அவர்கள் வேலைக்கு வரவில்லை என்று காரணம் காட்டி அவர்கள் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி இடையூறான நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, 4-வது பிரிவு, 5-வது பிரிவு, 6-வது பிரிவு, 7-வது பிரிவு எல்லாமே கடுமையானதாக இருக்கிறபோது, போராடுகிற உரிமையே மறுக்கப்படுவதான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அரசு ஊழியர்கள்—ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தின்பால் நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு, இதுவரையிலும் எடுத்திருக்கிற அந்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய பிரச்சினைகள் விமர்சனங்களுக்கு உட்படுவதாகவோ அல்லது அவர்களுக்குச் சரியானதாகவோ பட்டால்கூட இங்கே மாண்புமிகு

2003 நவம்பர் 7]

[திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

உறுப்பினர்கள் கூறியதைப்போல அந்த 5,729 பணியாளர்களையும் மீண்டும் பணியில் அமர்த்துவதற்கான ஒரு நல்ல முயற்சியை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அன்போடு வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல அரசு ஊழியர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டும். அதேபோல இதைப்பற்றிச் சொன்ன காரணத்தினாலேயே தலைவர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகள் இருக்கின்றன. அது வருத்தம் அளிக்கிறது. தமிழகத்திலே உள்ள அரசியல் சூழ்நிலையில் தேவையில்லாத ஒரு கருத்தை அது உருவாக்கி இருக்கிற காரணத்தினாலே அதை சரி என்று வாதிக்காமல் அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதோடு, இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது; இதை அடக்குமுறைச் சட்டமாக பாவிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய விளைவுகள், இதனுடைய பாதிப்பு, இதனுடைய தாக்கம் என்பது வேறுவிதமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

திரு. ப. அரசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த சட்டமுன்வடிவிலே பேசுங்கள். நிதியமைச்சர் முடிக்கட்டும் (மணியடிக்கப்பெற்றது) (குறுக்கீடு) இல்லை, அடுத்த சட்டமுன்வடிவிலே பேசுங்கள். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு ஆதாரமுள்ள, ஆணித்தரமான, அறிவுசார் பதிலை நிரம்பக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்று, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: “4-7-2003 ஆம் நாள் அன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள 2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணி வருதல் திருத்த அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 3/2003) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது” என்கிற திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் இல்லை என்க. (இல்லை)

மறுப்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

மறுப்போடே அதிகம். தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.

“2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/2003) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டுமென்னும்” மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சி உறுப்பினர்கள் பேரவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்யுனர்)

ஏற்போர் ஆம் என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் இல்லை என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு
எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவு 2 முதல் 4 வரை திருத்தங்கள் இல்லை.

2003 நவம்பர் 7]

பிற்பகல் 5-00

திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு எதிரானது; ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெளிநடப்புச் செய்கிறது.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் முதலிலேயே எதிர்த்தோம். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தையும் எதிர்த்திருக்கிறோம். அதையும்மீறி இந்தச் சட்டம் இன்றையதினம் இங்கே நிறைவேற்றப்படுமேயானால் நிச்சயமாக அது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது. இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிரானது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதைக் கண்டித்து நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஜி. கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் என்பது மனித அடிப்படை உரிமையையே பறிக்கக்கூடிய சட்டம்; ஜனநாயக விரோதச் சட்டம்; இது தேவையில்லாத சட்டம் என்பதை வற்புறுத்தியும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினாலே, இதைக் கண்டித்து பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(பாட்டாளி மக்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ப. அரசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

(பாரதிய ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 வரை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

[பேரவைத் தலைவர்]

[2003 நவம்பர் 7]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"2003 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 36/2003) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்" எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.